

ODJECI

**IZ ŽIVOTA PROVINCije PRESVETOG SRCA ISUSOVA
Školskih sestara franjevaka - SPLIT, Lovret**

God. 2011./XLI.

Br. 2/161

S A D R Ž A J

RIJEČ PROVINCIJALNE PREDSTOJNICE.....	3
PORUKA SV. OCA	
Hrvati – Narod duboke katoličke vjere	4
IZ GENERALATA	
Obavijest o izboru Vrhovne uprave.....	7
Okružnica vrhovne predstojnice.....	8
IZ PROVINCIJALATA	
Sa sjednica Provincijalnoga vijeća	9
Godišnji raspored sestara.....	11
Raspored sestara za radnu godinu 2011./2012.	12
Članice provincijskih vijeća	17
Obavijesti.....	18
ZBIVANJA I OSVRTI	
Slavlje 14. redovitoga vrhovnog kapitula.....	21
Zajedno u Kristu.....	25

U nadi budite radosni	26
Biskup posjetio Siguratu	28
<i>Bambino</i> iz Sigurate u Kneževu dvoru.....	29
Iz naših dječjih vrtića	30
25. biblijska olimpijada	36
Obećanja Frame Arbanasi	37
Čekam vizu za nebeski Jeruzalem.....	38
Hoćemo duhovnu obnovu	41

NAŠI POKOJNICI

Sestre naše Družbe	43
Rodbina sestara.....	43
Stipe Malenica	43
Marko Župić	44
Nediljko Bota	45

Izdaje:

Provincijalat Provincije Presvetoga Srca Isusova školskih sestara franjevaka Krista Kralja
21000 Split, Lovretska 9

Uređuje: s. Marija Petra Vučemilo

tel. 021/ 319-805; faks 021/ 319-358
e-mail: skolske-sestre-franjevke@st.htnet.hr
skype: skolskesestreLovret
www.skolske-sestre-franjevke.hr

RIJEČ PROVINCIJALNE PREDSTOJNICE

Drage sestre!

Iza nas je još jedna radna godina. Opravdano je stoga što većina sestara u ovo vrijeme traži mjesto i način gdje se i kako što kvalitetnije odmoriti. Uz kraj radne godine veže se ne samo umor nego i radost zaokruživanja jedne cjeline, nada da ćemo u novu školsku godinu ući svježije i s novim planovima. U tom smislu, osvrt na učinjeno u proteklom razdoblju može, a i trebao bi biti, prožet osjećajem slatkoga umora, radosti.

Vrijeme iza nas obilježeno je višestrukim slavlјima. Na razini naše Provincije i Družbe slavlјem izvanrednoga provincijalnoga kapitula i redovitoga vrhovnoga kapitula, a na nacionalnoj razini pohodom pape Benedikta XVI., i to u godini obilježavanja dvadesete obljetnice uspostave suvremene demokratske države. Poruke odaslane s ovih susreta snažne su i bude nas od uljuljuškavanja u kolotečinu koja pogoduje odmaku od bitnoga i lutanju od identiteta - kršćanskoga, redovničkoga i nacionalnoga. Pozivaju na življenje sadašnjosti i izgradnju budućnosti u oslonjenosti na Krista.

Papin pastirski pohod hrvatskome vjerničkome puku održan je pod geslom *Zajedno u Kristu*. Kroz sve papine javne nastupe i susrete s predstavnicima crkvenoga života, osobama iz političkoga i kulturnoga života, svećenstvom, redovništвом, mладима i obiteljima, može se iščitati poruka da čovjek svoju osobnu i zajedničku povijest može kvalitetno živjeti i osmišljavati samo u čvrstoј и iskrenoј povezanosti s Kristom. Individualizam na bilo kojoj razini - u crkvi, narodu, obiteljima, zajednicama posvećenoga života - promiće život bez obaveza i vodi do udaljavanja od biti s Kristom i poput Krista. Snažno odjekuju riječi pape Benedikta XVI. koje ni nas ne ostavljaju ravnodušnima: "Ne popuštajte kušnjama da se potpuno pouzdate u posjedovanje, u materijalne stvari, odričući se slijediti istinu koja seže dalje ... kamo vas Krist želi povesti".

U želji da što vjernije sagledamo naše redovničko zajedništvo u Kristu i s Kristom i da idemo kamo nas on želi povesti, na vrhovnom smo kapitulu kritički promišljale o razlozima i znakovima nade u našoj Družbi, kao i njenog pomanjkanja. Razlog potamnjenja nade leži u manjku pouzdanja u Boga i čestom traženju oslonca u ljudima, a ne u Bogu. Temeljna se klica nade skriva u autentičnom osobnom i zajedničkom molitvenom odnosu s Bogom. Izgradnja toga odnosa zahtijeva predanje čitave osobu, bez rezerve i bez radnog vremena. Život s Kristom ne poznaje godišnji odmor.

Nadam se, drage sestre, da ćemo za vrijeme zasluženoga godišnjega odmora, ma gdje bile, neumorno tkati svoje zajedništvo s Bogom. Pozivam vas da svoj odmor posvetimo liturgijskim slavlјima. Uzmimo vrijeme za promišljanje o osobnom odnosu s Bogom i ljudima. U zahvalnosti prema Bogu i bližnjima pokažimo svoju djelatnu sućut osobito prema osamljenima i svima kojima ponestaje nade.

I po dolasku s odmora neka nas prati Božja milost i zauzimanje za novo uspinjanje u zajedničkom hodu s braćom i sestrama, jer svima nam je biti *Zajedno u Kristu*.

Svim sestrama, prijateljima i čitateljima *Odjeka* želim ugodan odmor i sretan povratak u zajednice i na radna mjesta.

Vaša s. Leonka Bošnjak Čovo, provinc. predstojnica

Split, mjeseca srpnja 2011.

PORUKA SV. OCA

HRVATI – NAROD DUBOKE KATOLIČKE VJERE

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 8. lipnja 2011.

Draga braćo i sestre!

Danas ču vam govoriti o pastoralnom pohodu u Hrvatsku, u kojem sam bio prošlu subotu i nedjelju. Bio je to, istina, kratak apostolski posjet, koji je u cijelosti održan u glavnom gradu Zagrebu, no ipak bogat susretima i nadasve snažnim duhom vjere, jer su Hrvati narod duboke katoličke vjere. Ponovno izražavam svoju iskrenu zahvalu kardinalu Josipu Bozaniću, nadbiskupu zagrebačkom, mons. Srakiću, predsjedniku biskupske konferencije i ostalim biskupima iz Hrvatske, kao i Predsjedniku Republike za topli doček koji su mi ukazali. Hvala i svim civilnim vlastima i svima koji su na razne načine sudjelovali u tome događaju, na osobit način osobama koje su za tu nakanu prikazivali molitve i žrtve.

Geslo moga pohoda bilo je "Zajedno u Kristu". Ono izražava prije svega iskustvo zajedništva svih vjernika sabranih u Kristovo ime, iskustvo Crkve, što se očitovalo u sabranosti Božjeg naroda oko Petrova nasljednika. Ali to "Zajedno u Kristu" imalo je, u ovom slučaju, posebnu poveznicu s obitelji: naime, glavni povod moga pohoda bio je I. nacionalni dan hrvatskih katoličkih obitelji, koji je imao svoj vrhunac u euharistijskom slavlju u nedjelju ujutro održanom na zagrebačkom hipodromu, na kojem je sudjelovalo veliko mnoštvo vjernika. Za mene je bilo veoma važno učvrstiti u vjeri prije svega obitelji, koje je Drugi vatikanski koncil nazvao "kućnom Crkvom" (usp. Lumen gentium, 11). Blaženi Ivan Pavao II., koji je Hrvatsku pohodio čak triput, stavio je snažan naglasak na ulogu obitelji u Crkvi; tako sam, ovim putovanjem, htio dati kontinuitet tome aspektu njegova Učiteljstva. U današnjoj Europi, narodi čvrste kršćanske tradicije imaju posebnu odgovornost u obrani i promicanju vrijednosti obitelji utemeljenoj na ženidbi, koja bez sumnje ima presudnu ulogu kako na odgojnem tako i na društvenom polju. Ta je poruka imala dakle osobitu važnost za Hrvatsku, bogatu duhovnom, etičkom i kulturnom baštinom, koja se priprema ući u Europsku uniju.

Sveta je misa slavljena u posebnom duhovnom ozračju devetnice Duhova. Kao u velikoj "dvorani Posljednje večere" pod otvorenim nebom, hrvatske su se obitelji okupile u molitvi, zazivajući zajedno dar Duha Svetoga. To mi je omogućilo istaknuti dar i zauzetost zajednice u Crkvi, kao i obodriti bračne drugove u njihovu poslanju. U našim danima, dok se nažalost konstatira sve veći broj rastava i razvoda, vjernost bračnih drugova je postala samo po sebi značajno svjedočanstvo Kristove ljubavi, koja omogućuje živjeti brak zbog onog što on jest, to jest zajednica muškarca i žene koji se, s Kristovom milošću, uzajamno ljube i pomažu čitav život, u radosti i žalosti, u zdravlju i bolesti. Prvi odgoj u vjeri sastoji se upravo u svjedočenju one vjernosti bračnom savezu: iz nje djeca bez ijedne izgovorene riječi uče da je Bog vjerna, strpljiva, smjerna i velikodušna ljubav. Vjera u Boga koji je ljubav prenosi se prije svega svjedočenjem vjernosti bračnom savezu, koja se nekako

prirodno pretače u ljubav prema djeci, plodu te zajednice. Ali ta vjernost nije moguća bez Božje milosti, bez oslonjenosti na vjeru i Duha Svetoga. Eto zašto Djevica Marija neprekidno zagovara kod svoga Sina da – kao u svadbi u Kani – ne prestane bračnim drugovima udjeljivati dar "dobrog vina", to jest svoju milost, koja im omogućuje živjeti "kao jedno tijelo" u raznim vremenima i životnim okolnostima.

U to ozračje velike pozornosti prema obitelji, vrlo se lijepo uklopilo bdijenje s mladima, održano u subotu navečer na Jelačićevu Trgu, središtu grada Zagreba. Ondje sam se imao priliku susresti s novim hrvatskim naraštajem i primijetio sam snagu njegove mlade vjere, nošene velikim poletom prema životu i njegovu smislu, prema dobru, prema slobodi, to jest prema Bogu. Bilo je lijepo i dirljivo čuti te mlade kako pjevaju s radošću i zanosom, a zatim, u trenutku osluškivanja i molitve, vidjeti ih sabrane u dubokoj tišini! Njima sam ponovio pitanje koje je Isus uputio svojim prvim učenicima: "Što tražite?" (Iv 1, 38), ali sam im rekao da Bog traži njih prvi i više no što oni traže njega. To je radost vjere: otkriti da nas Bog prvi ljubi! To nas otkriće trajno čini učenicima i stoga uvijek mladima u duhu! Taj je misterij, tijekom bdijenja, doživljen u molitvi euharistijskog klanjanja: u šutnji je to naše "zajedno u Kristu" našlo svoju puninu. Tako je moj poziv na nasljedovanje Isusa bio odjek riječi koju je On sam uputio srcu mlađih.

Drugi događaj kojeg bismo mogli nazvati događajem "Posljednje večere" bilo je slavlje večernje u katedrali s biskupima, svećenicima, redovnicima i mladima u formaciji u bogoslovijama, sjemeništima i novicijatima. I tu smo, na poseban način, iskusili da smo kao crkvena zajednica jedna "obitelj". U zagrebačkoj katedrali se nalazi monumentalni grob blaženog kardinala Alojzija Stepinca, biskupa i mučenika. On se, u Kristovo ime, hrabro suprotstavio nasiljima nacizma i fašizma a, zatim, nasiljima komunističkog režima. Bio je zatočen i boravio u kućnom pritvoru u rodnom selu. Kreiran kardinalom od pape Pija XII., umro je 1960. od bolesti od koje je obolio u zatvoru. U svjetlu njegova svjedočanstva, ohrabrio sam biskupe i prezbitere u njihovoj službi, potaknuvši ih na zajedništvo i na apostolski polet; ponovno sam predložio posvećenim osobama ljepotu i radikalnost njihova oblika života; pozvao sam bogoslove i sjemeništarce, novake i novakinje da s radošću slijede Krista koji ih je pozvao po imenu. Taj molitveni događaj, obogaćen prisutnošću mnogobrojne braće i sestara koji su posvetili svoj život Gospodinu, bio je za mene velika utjeha, i molim da hrvatske obitelji budu uvijek plodno tlo za rađanje brojnih i svetih poziva u službi Božjega kraljevstva.

Veoma je značajan bio također susret s predstavnicima civilnog društva, svijeta politike, znanosti, kulture i gospodarstva, s diplomatskim zborom i vjerskim vođama u narodnom kazalištu u Zagrebu. U tom ozračju imao sam radosnu prigodu iskazati poštovanje velikoj kulturnoj tradiciji Hrvatske, koja je neraskidivo povezana s njezinom poviješću vjere i žive prisutnosti Crkve, koja je tijekom stoljeća pokretala mnoge institucije i prije svega odgojila glasovite tražitelje istine i općeg dobra. Među njima sam podsjetio osobito na isusovca Ruđera Boškovića, velikog znanstvenika čija se 300. obljetnica rođenja slavi ove godine. Još jednom nam je postao bjelodan najdublji poziv Europe – čuvati i obnavljati humanizam

koji ima kršćanske korijene i koji se može nazvati "katoličkim", to jest univerzalnim i cjelovitim. To je humanizam koji stavlja u središte čovjekovu savjest, njegovu otvorenost vrhunaravnom i istodobno njegovu povijesnu stvarnost, koja je kadra nadahnuti raznolike političke projekte koji imaju za zajednički cilj izgrađivati sadržajnu demokraciju, utemeljenu na etičkim vrijednostima ukorijenjenim u samoj ljudskoj naravi. Promatrati Europu s gledišta jedne nacije drevne i čvrste kršćanske tradicije koja je sastavni dio europske civilizacije, dok se priprema ući u Europsku uniju, omogućilo je iznova osjetiti urgentnost izazova pred kojim stoje narodi ovoga kontinenta, a taj je izazov ne bojati se Boga, Boga Isusa Krista, koji je ljubav i istina, i koji ne oduzima ništa slobodi već je vraća samoj njoj i daje joj obzor pouzdane nade.

Dragi prijatelji, svaki put kada Petrov nasljednik boravi na apostolskom putovanju, čitavo tijelo Crkve sudjeluje na neki način u dinamizmu zajedništva i poslanja vlastitom njegovoj službi. Zahvaljujem svima onima koji su me pratili i podupirali molitvom. Zahvaljujući tome taj je moj pastirski pohod protekao u najboljem redu. Sada, dok zahvaljujemo Gospodinu za taj veliki dar, molimo njega, po zagovoru Djevice Marije, Kraljice Hrvata, da ono što sam uzmogao posijati donese obilne plodove, za hrvatske obitelji, za čitav narod i za cijelu Europu.

Benedikt XVI.

IZ GENERALATA

Prot.n. 1309/2011.

Grottaferrata, 19. lipnja 2011.

Provincijalnim vijećima i
svim sestrama naše Družbe

Predmet: **Obavijest o izboru Vrhovne uprave**

Drage sestre!

Na Redovitom vrhovnom kapitulu naše Družbe, slavljenom u Grottaferrati od 29. svibnja do 12. lipnja 2011. godine, dana 10. lipnja izabrano je novo vrhovno vodstvo Družbe:

Vrhovna predstojnica: s. M. Klara Šimunović (Provincija Presvetog Srca Isusova, Split)

Vrhovna zamjenica: s.M. Maryann Dosen (Provincija sv. Franje Asiškoga, Lemont)

Vrhovne savjetnice: s. M. Angela Zanjković (Provincija Bezgrj. Začeća Marijina, Ljubljana)

s. M. Eva Arévalos Coronel (Provincija Uznesenja BDM, Paraguay)

s. M. Ana Antolović (Provincija Prečistog Srca Marijina, Sarajevo)

Sestrinski vas sve pozdravljam

s. M. Klara Šimunović, vrhovna predstojnica

Prot. br. 314c/2011.

Svim sestrama Družbe školskih sestara franjevaka Krista Kralja

Drage sestre!

Na svetkovinu Duhova, iskazujući Gospodinu radosnu hvalu za veliki dar Duha Svetoga kojim nas neprestano obnavlja u novosti života i molitvom da nas i nadalje prodahnjuje i vodi, završile smo slavlje našega 14. redovitog vrhovnog kapitula.

Službu koja mi je u izbornom dijelu kapitula povjerena prihvatile sam snagom darovanevjere i poslušnosti ukorijenjene u Kristu. Pred veličinom preuzete zadaće i odgovornosti duboko sam svjesna svoje ljudske neznatnosti i nemoći. S velikim povjerenjem oslanjam se na evanđeoske riječi: *Ljudima je to nemoguće, ali Bogu je sve moguće* (Mt 19, 26). Oslanjam se, drage sestre, i na svaku od vas, na snagu vaše vjere, na blizinu vaše iskrene ljubavi, na radosnu nadu osvjedočenu svakodnevnim služenjem u konkretnim prilikama, na uzdizanje vaših molitva i prikazivanje vaših patnji za našu Družbu.

Tijekom intenzivnoga rada kapitula svakodnevno smo primale riječi vaše potpore i ohrabrenja, a nadasve smo osjećale molitvenu sjedinjenost cijele Družbe - *cenakul*, u zajedništvu s Marijom Majkom nade. Radovala nas je molitvena uključenost i praćenje brojnih vjernika laika, naših prijatelja i suradnika. Sve je to doprinijelo da smo, uz napor rada i promišljanja, u razotkrivanju naših manjkavosti i prepoznavanju klica nade, mogle u istinskom franjevačkom duhu slaviti Kapitol i iskusiti duboku radost nade ukorijenjene u Bogu.

Plod našega dvotjednog zasjedanja je Zaključni dokument *U nadi budite radosni* (Rim 12,12) s odlukama i preporukama, kojim se otvara i usmjeruje naša zadaća i naše zalaganje u sljedećem šestogodištu. Smjernice ovoga kapitula na tragu su naglasaka koje je prethodna uprava naše Družbe svesrdno utirala na svim razinama života i poslanja. Veoma smo zahvalne dosadašnjoj vrhovnoj predstojnjici s. Nataliji Palac i članicama vrhovne uprave za njihovo velikodušno i nesebično služenje. I mi ćemo se truditi, koliko je do nas, da u otvorenosti cjelokupnoj životvornoj stvarnosti nastavimo oko izgradnje naše zajednice u Kristu, osluškujući volju Božju za našu Družbu u sadašnjem trenutku naše povijesti. Svoju službu zajednički ćemo započeti početkom mjeseca kolovoza ove godine.

I ovim putem zahvaljujem sestrama kapitulkama za iskazano povjerenje. Srdačno zahvaljujem za sve čestitke i riječi ohrabrenja upućene meni osobno i novoj Vrhovnoj upravi naše Družbe. Na osobit način zahvaljujem za postojanost u molitvi, koja, vjerujem, neće izostati ni u vremenu koje je pred nama.

Drage sestre, srdačno pozdravljam svaku od vas riječima koje je Svevišnji objavio našem ocu Franji: *Gospodin ti dao mir!* Kristov mir i nadu gajimo uvijek u svom srcu, prenosimo, podržavajmo i čuvajmo i svjedočimo u Crkvi i svijetu!

Vaša

s. M. Klara Šimunović, vrhovna predstojnica

Zadar, 28. lipnja 2011.

IZ PROVINCIJALATA

SA SJEDNICA PROVINCIJALNOGA VIJEĆA

Split, 6. svibnja 2011.

Učinjen je osvrt na prijedloge i odluke od prethodne sjednice provincijalnoga vijeća te saslušano izvješće provincialne predstojnice s pohoda zajednicama sestara u Njemačkoj, Zadru i Zagrebu.

Sestre u DR Kongu. Razmotren je zapisnik sastanka misijskoga vijeća od 9. travnja 2011. godine, na temelju kojega je dobiven uvid u djelovanje i planiranje sestara.

Gospodarstvo. Razmotrena su neka gospodarska pitanja te su članice vijeća upoznate s tijekom ostvarenja prethodnih odluka koje se odnose na: prodaju kuće u Pagu na ime s. Bernardice Jenjić; sanaciju kuće u Pagu, Lokunja bb; potrebu sanacije zida na zapadnoj strani samostana na Lovretu; izmjenu krova i podizanje visokoga potkrovlja na kući u Sinju; zahtjev susjeda za sanaciju zida na istočnoj strani samostana u Zadru.

Split, 23.-25. lipnja i 2. srpnja 2011.

Vrhovni kapitul. S. Leonka je ukratko izvjestila o slavlju redovitoga vrhovnoga kapitula u Grottaferrati od 29. svibnja do 12. lipnja 2011. godine, na temu *Nadom se veselite*, na kojem je izabrana nova vrhovna uprava naše Družbe. Za vrhovnu predstojnicu izabrana je naša s. Klara Šimunović.

Gospodarstvo. Prodana je kuća u Pagu na ime s. Bernardice Jenjić. U tijeku je ishođenje građevinske dozvole za planirane radeve na kući u Sinju, za što je dobivena inozemna donacija. Upućena je molba za pomoć i u tijeku su razgovori s gradskom upravom u Splitu o sanaciji zida koji podupire ulicu na zapadnoj strani samostana na Lovretu. Sestrama u Kaštel Lukšiću dana je suglasnost za neke manje radeve obnove u kući i oko kuće, za što imaju osigurana sredstva.

Doživotni zavjeti. Dogovoreno je da slavlje doživotnih zavjeta s. Lidije Bernardice Matijević bude 10. rujna u Splitu. Za duhovnu pripremu pred polaganje zavjeta s. Lidija Bernardica će se pridružiti sestrama Mostarske provincije.

Jubileji redovničkoga života. Proslave jubileja - 70., 60., 50. i 25. obljetnice redovničkoga života - bit će u Splitu na blagdan sv. Franje. Sestre koje slave 50. obljetnicu redovničkoga života, s. Nazarija Koljanin i s. Ambrozija Ćaleta, hodočastit će u Asiz zajedno sa sestrama Mostarske provincije. S. Melita Maloča zbog zdravstvenog stanja neće ići u Asiz. Na njezino mjesto poći će s. Laurencija Mravak koja nije bila u Asizu, a već je proslavila 50. obljetnicu redovničkoga života.

Sestre koje slave 25. godina redovničkoga života: s. Andrea Nazlić, s. Mirna Puljiz i s. Vesna Lapenda, duhovnu će obnovu imati zajedno sa sestrama Mostarske provincije – tjedan dana u Bijelom Polju, a potom tjedan dana u Trpanju. Na jesen će hodočastiti u Svetu zemlju.

Sestre u DR Kongu. Na temelju zapisnika sa sjednice od 15. lipnja 2011. razmotreni su prijedlozi i preporuke misijskoga vijeća s obzirom na molbe odgajanica za prijelaz u daljnje

odgojno razdoblje, slavlje zavjeta sestara, daljnje školovanje sestara, raspored sestara za sljedeću radnu godinu, imenovanje kućne predstojnice u zajednici u Muhungu, Bukavu.

Molbu za ulazak u postulaturu uputile su kandidatkinje: Gentile Kavota Katungu, Marie-Louise Masika Kavuke i Anne-Marie Mukundwa Kalinga. Na temelju pisanog izvješća odgojiteljice kandidatkinja s. Ivke Piplović njihove molbe su povoljno riješene.

Molbu za polaganje prvih privremenih zavjeta uputile su novakinje s. Seraphine Fazila Kanyere Karambu i s. Brigitte Ciza. Na temelju izvješća odgojiteljice novakinja s. Erike Dadić te razgovora s. Leonke i s drugim sestrama u DR Kongu, molba s. Seraphine je povoljno riješena, a s. Brigitte Ciza se produžuje novicijat. Slavlje prvih zavjeta s. Seraphine bit će 11. kolovoza u kapeli kuće odgoja u Bukavu, Av. du Plateau 5.

Molbu za obnovu zavjeta uputile su s. Emilienne Nankafu i s. Christine Kavira Muhimwali. Molba s. Emilienne je povoljno riješena na temelju pisanog izvješća odgojiteljice juniorka s. Samuele Šimunović. U međuvremenu, 10. lipnja, s. Christine je napustila zajednicu.

Molbu za polaganje doživotnih zavjeta uputile su s. Espérance Casinga i s. Marie-Louise Kaswera. Na temelju pisanog izvješća odgojiteljice juniorka s. Samuele Šimunović, izvješća kućnih predstojnica zajednica u kojima žive te mišljenja misijskoga vijeća, njihove molbe su povoljno riješene. Slavlje doživotnih zavjeta bit će 2. kolovoza u župnoj crkvi u Nyantende.

Provincijski plan. Voditeljica povjerentava za izradu Provincijskoga plana s. Natanaela Radinović predstavila je članicama provincijalnoga vijeća Plan koji je povjerentvo izradilo. Provincijski plan za naredno razdoblje 2011.-2016. godine izrađen je pod okvirnom temom *Riječ Božja vrelo i nadahnuće trajne obnove*. Provincijalno je vijeće plan usvojilo; nakon tiska dostaviti će se svakoj sestri Provincije.

Provincijska vijeća. Imenovane su članica provincijskih vijeća i sekcija za naredno trogodište.

Godišnji raspored sestara. Nakon sagledavanja cjelokupnog stanja Provincije i potreba promjena, dokinuta su neka radna mjesta, utvrđen je godišnji raspored sestara za sljedeću radnu godinu i imenovane kućne predstojnice u zajednicama u kojima je to bilo potrebno.

Novoimenovane kućne predstojnice: s. Mirabilis Višić u zajednici sestara u Muhungu, Bukavu; s. Venancija Džimbeg u zajednici sestara u Kninu; s. Franka Babić u zajednici sestara u Dubrovniku; s. Mladenka Matić u zajednici sestara u Omišu; s. Anka Cvirković u zajednici sestara na Ksaveru u Zagrebu; s. Marta Škorić u samostanu u Zadru, Trg Gospe Loretske 10.

Na drugo trogodište imenovane su: s. Lujza Plavša u zajednici sestara u Glonnu; s. Andjela Milas u zajednici u Darmstadtu; s. Natanaela Radinović u zajednici sestara u našoj kući u Sinju; s. Natalija Vučković u našoj kući u Splitu, Glagoljaška 1.

Dokinuta radna mjesta: jedno mjesto kuharice u franjevačkom samostanu na Dobrome u Splitu; mjesto švelje u franjevačkom samostanu u Sinju; mjesto vjeroučiteljice u srednjoj strukovnoj školi Kralja Zvonimira i OŠ Domovinske zahvalnosti u Kninu; mjesto vjeroučiteljice u Gimnaziji Dubrovnik u Dubrovniku; mjesto vjeroučiteljice u III. gimnaziji u Splitu; djelovanje sestre u župi sv. Petra u Zadru, Ploče; mjesto medicinske sestre u bolnici u Splitu.

s. M. Petra Vučemilo, provinc. tajnica

Br. 100/2011.

Split, 5. srpnja 2011.

Svim sestrama Provincije

Predmet: Godišnji raspored sestara

Drage sestre!

Dostavljamo vam raspored sestara za 2011./2012. godinu utvrđen na sjednicama Provincijalnoga vijeća od 23. do 25. lipnja i 2. srpnja ove godine.

Iako svake godine imamo sve manje premještaja sestara, svjesne smo da su nam promjene potrebne. Zajednica ih treba i iščekuje, tražeći u njima znak novoga rađanja. Život je dar i njegova plodnost potvrđuje se i u ljubavi i spremnosti na žrtvu za braću i sestre u potrebi, za potrebe zajednice.

Kod utvrđivanja rasporeda sestara uvažavale smo želje sestara, vodeći pri tom računa prvenstveno o potrebama apostolata i mogućnostima zajednice da na njih odgovori. Zadivljujuća je snaga mnogih starijih, umornih i bolesnih sestara koje se razdaju za opće dobro do kraja. Postigne su sklad svjedočenja riječju i djelom. Drage sestre, vi ste po svojoj otvorenosti prepoznatljive, zapažene. Po vama mi smo kao zajednica blagoslovljene.

U premještajnom dijelu sjednice kontaktirale smo i sa sestrama koje su pokazale neodlučnost i strah pred promjenom i te nisu napravile korak naprijed. Vidimo tu poteškoću kao plod navike. Usidrenost u određeni stil života, obaveza, mesta boravka, pokazuje se kao snažna navika koja daje neku sigurnost i ugodu, ali u sebi krije i opasnost potamnjivanja ljepote i smisla redovničkoga života. Može nas uvesti u zamku iskrivljenoga shvaćanja poslušnosti.

U ime Provincijalnoga vijeća zahvaljujem se svakoj sestri koja je snagom posluha i s radošću prihvatile novu službu ili prelazak u drugu zajednicu. Osobitu zahvalnost izričem vama sestre koje ste u proteklom razdoblju obnašale službu kućnih predstojnica, kao i vama sestre koje ste prihvatile imenovanje za istu službu za iduće trogodište.

Zbog novonastalih okolnosti i pomanjkanja sestara, njihovog promijenjenog zdravstvenog stanja, starosne dobi ili odlaska u mirovinu, bile smo primorane povući sestre s nekih radnih mjesteta. Tako se dokida: mjesto švelje u franjevačkom samostanu u Sinju, jedno mjesto kuharice u franjevačkom samostanu na Dobromu u Splitu, djelovanje jedne medicinske sestre u bolnici u Splitu, djelovanje jedne sestre vjeroučiteljice u školi u Kninu, Dubrovniku i Splitu te djelovanje sestre u župi sv. Petra u Zadru, Ploče.

Drage sestre, naša snaga je u Gospodinu. I kad preuzimamo nove službe i kad se iz nekih nevoljko povlačimo ne oslanjajmo se na vlastite sile, znanje i ljudsku mudrost nego na Krista. Iz njegova primjera služenja i predanja crpimo snagu i smisao svoga služenja i poslanja.

Krist nam se daje svaki dan u Euharistiji, u braći i sestrama, posebice potrebnima. Jesmo li spremne sudjelovati u njegovu poslanju, svednevice ga primati kako bismo njega i s njim drijelile svoje žrtve, poniženja, djela ljubavi?

U želji da rastemo, ne samo u dobi nego i u milosti i dobru, u ime Provincijalnoga vijeća želim da svaku od vas i cijelu zajednicu prati Božji blagoslov.

s. Leonka Bošnjak Čovo, provinc. predstojnica

RASPORED SESTARA ZA RADNU GODINU 2011./2012.

Provincijalno vijeće:

s.M. Leonka Bošnjak Čovo, provincijalna predstojnica
s.M. Jozefa Lučić, zamjenica
s.M. Kruna Plazonić, savjetnica
s.M. Jelena Lončar, savjetnica
s.M. Natanaela Radinović, savjetnica

Pomoćne službe:

s.M. Marija Petra Vučemilo, provincijalna tajnica
s.M. Senka Jenjić, provincijalna ekonoma
s.M. Mirjam Penić, zastupnica sestara u DR Kongu

Odgojiteljice:

s.M. Karolina Bašić, odgojiteljica novakinja, postulantkinja i juniorka
s.M. Milka Čotić, odgojiteljica kandidatkinja

u DR Kongu

s.M. Erika Dadić, odgojiteljica novakinja
s.M. Samuela Šimunović, odgojiteljica postulantkinja i juniorka
s.M. Ivka Piplović, odgojiteljica kandidatkinja

1. 21000 SPLIT, Lovretska 9, provincijalno središte

tel. 021/ 319 660; faks 021/ 319 358 - provincijalat
tel. 021/ 319 805 - provinc. tajništvo
tel. 021/ 319 355 - ekonomat
tel. 021/ 319 366 - samostan
tel./faks 021/ 319 806 - kućna predstojnica
e-mail: skolske-sestre-franjevke@st.htnet.hr
skype: skolskesestreLovret

s.M. Ivana Džimbeg, kućna predstojnica
s.M. Marta Knez
s.M. Vladimira Runje
s.M. Ana Vidić
s.M. Skolastika Rančić
s.M. Amalija Klapež
s.M. Dionizija Balajić
s.M. Anuncijata Klapež
s.M. Berhmana Nazor
s.M. Matilda Čarić
s.M. Serafika Balajić
s.M. Aleksija Sardelić
s.M. Teofila Mastelić
s.M. Ozana Jagnjić
s.M. Feliksa Budeša
s.M. Irena Zorica
s.M. Ladislava Šentija

s.M. Darinka Brečić
s.M. Andelka Čovo
s.M. Bernardica Jenjić
s.M. Elizabeta Župić
s.M. Estera Žaknić
s.M. Laurencija Mravak
s.M. Felicita Ostojić
s.M. Tihomira Zorica
s.M. Zdravka Marić
s.M. Virginia Župić
s.M. Vjera Prcela
s.M. Hijacinta Vucić
s.M. Zorana Penić
s.M. Nazarija Koljanin
s.M. Judita Čovo
s.M. Lucija Lagator
s.M. Ljubomira Kustura

- s.M. Branka Barun
s.M. Vida Hrsto
s.M. Darija Bota
s.M. Edita Šolić
s.M. Danijela Bilić
s.M. Anizija Šućur
s.M. Ema Damjanović
s.M. Roza Totić
s.M. Dominika Grgat
s.M. Nedjeljka Milanović-Litre
s.M. Karolina Bašić
s.M. Smiljana Runje
s.M. Maristela Bašić
s.M. Mirta Vranjković
s.M. Izabela Tojčić
s.M. Ljiljana Todorović
s.M. Većenega Dovranić
s.M. Mirja Tabak
s.M. Davorka Knezović
s.M. Jozefa Lučić
s.M. Rahela Tojčić
s.M. Milka Čotić
s.M. Senka Jenjić
s.M. Tabita Protrka
s.M. Rebeka Anić
s.M. Marija Petra Vučemilo
s.M. Anita Perkušić
s.M. Andrea Nazlić
s.M. Martina Aračić
s.M. Leonka Bošnjak Čovo
s.M. Gabrijela Damjanović
s. Lidija Bernardica Matijević
s. Nada Dolić
s. Mirjana Puljiz
- Novakinja:*
s. Dragica Karlić
- 2. 21260 IMOTSKI, Fra Stj. Vrljića 20**
tel. 021/ 841 115
- s.M. Sofija Vuković, predstojnica
s.M. Emilija Glibotić
s.M. Karla Brečić
s.M. Konzolata Glibotić
s.M. Dobroslava Vranjković
s.M. Jasna Kasalo
s.M. Filipa Smoljo
- 3. 21230 SINJ, Franjevački prolaz 4**
tel. 021/ 707 010
- s.M. Trpimira Penić, predstojnica
s.M. Marija Jelena Mijić
- 4. 22300 KNIN, Zvonimirova 47**
tel. 022/ 662 200
- s.M. Venancija Džimbeg, predstojnica
s.M. Branimira Čarić
s.M. Melita Maloča
s.M. Valentina Žeravica
s.M. Mara Pervan
s.M. Marija Ivana Oltran
- 5. 20240 TRPANJ, Andričići 1**
tel. 020/ 743 539
- s.M. Sidonija Radić, predstojnica
s.M. Celestina Masnić
s.M. Borislava Kovač
s.M. Tihoslava Bilokapić
s.M. Aleksija Marušić
- 6. 10000 ZAGREB, Vrbanićeva 35**
tel. 01/ 46 600 30
- s.M. Željka Čeko, predstojnica
s.M. Vitomira Damjanović
s.M. Eugenija Bešlić
- 7. 23000 ZADAR, M. Klaića 11**
tel. 023/ 350 037
- s.M. Verena Masnić, predstojnica
s.M. Leonita Tabak
s.M. Milena Gelo
- 8. 21000 SPLIT, Trg G. Bulata 3**
tel. 021/ 340 190
- s.M. Agneza Masnić, predstojnica
s.M. Vendelina Mijić
s.M. Vinka Čovo
s.M. Mira Kamber
s.M. Zorislava Radić

9. 21000 SPLIT, Poljudsko šetalište 2

tel. 021/ 381 256

s.M. Lidija Čotić, predstojnica

s.M. Ljerka Bilobrk

s.M. Zrinka Čotić

10. 20000 DUBROVNIK

Od Sigurate 13

tel. 020/ 321 467

faks 020/ 321 135

s.M. Franka Babić, predstojnica

s.M. Sebastijana Stanić

s.M. Marislava Samardžić

s.M. Matija Drmić

s.M. Karmen Knezović

11. 23250 PAG, Lokunja bb

tel. 023/ 611 332

s.M. Ilinka Lovrić, predstojnica

s.M. Miljenka Biošić

s.M. Tamara Bota

12. 10000 ZAGREB, Jordanovac 55

tel. 01/ 2339 440 - centrala

tel./faks 01/ 2339 430 - kućna predst.

tel./faks 01/ 2339 388 - dj. vrtić

e-mail: ss.franjevke@zg.htnet.hr

dv-jordanovac@zg.htnet.hr

s.M. Margarita Marušić, predstojnica

s.M. Pija Padjen

s.M. Egidija Vučemilo

s.M. Beata Milas

s.M. Jelena Šrbac

s.M. Stjepanka Vučemilo

s.M. Silvija Vrdoljak

s.M. Ivanka Mravak

s.M. Tatjana Labrović

s.M. Andrijana Marušić

s.M. Jozefina Čosić

s.M. Viktorija Drmić

s.M. Silvestra Bešlić

s.M. Radoslava Bralo

s.M. Emanuela Ercegovac

s.M. Hedviga Bandić

s.M. Gertruda Džimbeg

s.M. Marina Gelo

s.M. Zvjezdana Bajan

s.M. Ljubica Bilobrk

s.M. Ljiljanka Marić

s.M. Mariangela Todorić

s.M. Mirna Puljiz

s.M. Božidara Kottek

s.M. Melanija Vojković

s.M. Ana Jukić

s.M. Sanja Stojić

s.M. Jelena Lončar

s.M. Luca Petrović

s.M. Diana Dolić

s.M. Helena Rašić

s.M. Marina Mičić

13. 85625 GLONN, Rotterstr. 10

tel. 0049/ 8093/ 90 90 80

s.M. Lujza Plavša, predstojnica

s.M. Silvana Klapež

s.M. Nada Masnić

s.M. Marija Perpetua Kaša

s.M. Vesna Lapenda

14. 21230 SINJ, 126. brigade HV 3

tel. 021/ 821 271

s.M. Natanaela Radinović, predstojnica

s.M. Ksenija Balajić

s.M. Mladena Runje

s.M. Vitalija Križan

s.M. Vedrana Ivišić

s.M. Vjera Gulić

15. 21215 KAŠTEL LUKŠIĆ

Uz sv. Ivana 8

tel. 021/ 227 292

dj. vrtić tel. 494 658; faks 494 657

e-mail: djvrticjordanovac@optinet.hr

s.M. Kruna Plazonić, predstojnica

s.M. Dragutina Krolo

s.M. Ambrozija Ćaleta

s.M. Marijana Rimac

s.M. Terezina Bašić

s.M. Davorina Jurić

s.M. Blagoslava Lončar

s.M. Ivona Baković

16. 60325 FRANKFURT / M

Rüsterstr. 5

tel. 0049/ 69/ 97 206 955; 723 125

s.M. Magdalena Višić, predstojnica

s.M. Damira Gelo

s.M. Pavlimira Šimunović

17. 23000 ZADAR

Trg Gospe Loretske 10

tel. 023/ 309 900 - centrala

faks 023/ 309 925

tel. 023/ 302 561 - dj. vrtić

s.M. Marta Škorić, predstojnica

s.M. Ljudevita Šonje

s.M. Leopolda Kleva

s.M. Rozarija Župić

s.M. Božena Duvnjak

s.M. Genoveva Milanović

s.M. Gracija Damjanović

s.M. Sabina Radas

s.M. Melhiora Biošić

s.M. Berislava Tkalić

s. M. Mihelina Čirjak

s.M. Milijana Kulić

s.M. Animira Jurić

s.M. Antonija Jurić

s.M. Antonela Malenica

s.M. Miranda Škopljanc-Maćina

s.M. Rita Maržić

s.M. Danijela Kovačević

s.M. Lucija Bilokapić

18. 10000 ZAGREB, Jandrićeva 21

tel. 01/ 46 73 786

s.M. Anka Cvitković, predstojnica

s.M. Paulina Kurtović

s.M. Bonifacija Barun

s.M. Ilijana Pripušić

19. LUHWINJA, RD Congo

B. P. 2 Cyangugu, Rwanda

Afrique

tel. 00243993039470

s.M. Françoise Balibuno Ciza, predstojnica

s.M. Noëlla Mizinzi

s.M. Clara Agano Kahambu

s. Justine Kavugho Vumilia

s. Brigitte Nsimire Machumu

20. 21310 OMIŠ, Put Skalica 16

tel. 021/ 862 339; 861 083

s.M. Mladenka Matić, predstojnica

s.M. Krescencija Domazet

s.M. Bernarda Župić

21. 21000 SPLIT, Glagoljaška 1

tel. 021/ 345 455

s.M. Natalija Vučković, predstojnica

s.M. Klaudija Todorić

s.M. Katarina Čotić

s.M. Stela Mijić

22. 64 293 DARMSTADT

Feldbergstr. 32

tel. 0049/ 6151/ 896 386; 896 266

s.M. Andela Milas, predstojnica

s.M. Damjana Damjanović

23. NYANTENDE, RD Congo

B. P. 2 Cyangugu, Rwanda

Afrique

tel. 00243997736281

s.M. Noëlla Kajibwami Namasonga, predst.

s.M. Blaženka Barun

s. Marie-Louise Kaswera

24. BUKAVU, Avenue du Plateau 5

RD Congo

B. P. 2 Cyangugu, Rwanda

Afrique

tel. 00243810685110

s.M. Erika Dadić, predstojnica

s.M. Romana Baković

s.M. Mirjam Penić

s.M. Mislava Prkić

s.M. Samuela Šimunović

s.M. Immaculée Mauwa Kashera

Novakinje:

s. Seraphine Fazila Kanyere Karambu

s. Brigitte Ciza Ntumwa

25. BUKAVU, Av. La voix du Congo 177

RD Congo

B.P. 2 Cyangugu, Rwanda

Afrique

tel. 00243997775603

s.M. Mirabilis Višić, predstojnica

s.M. Ivka Piplović

s.M. Deodata Baganda Musimwa

s. Espérance Casinga

s. Emilienne Nankafu

BROJČANO STANJE

Sestre s doživotnim zavjetima: 209

Sestre s privremenim zavjetima: 8

Ukupan broj sestara: 217

Srednja dob sestara: 61,66

Novakinje:

u Splitu 1

u Bukavuu 2

Postulantkinje:

u Splitu 1

Kandidatkinje:

u Bukavuu 4

IZVAN PROVINCIJE

GENERALNA KUĆA

Via Bruno Buozzi, 1

I - 00046 GROTTAFERRATA

s.M. Klara Šimunović, vrhovna predstojnica

tel. 0039/06/94 12 466 - 55

e-mail: klara.simunovic@st.t-com.hr

S dopuštenjem provincijalne uprave izvan redovničke zajednice boravi od 26. ožujka 2011. do 26. ožujka 2012. godine

s.M. Fabijana Balajić

Jasensko

21230 SINJ

s. Leonka Bošnjak Čovo, provinc. predstojnica

Split, 5. srpnja 2011.

ČLANICE PROVINCJSKIH VIJEĆA

Vijeće za duhovnost

- s. Stela Mijić, pročelnica
- s. Karolina Bašić
- s. Natanaela Radinović
- s. Magdalena Višić

Vijeće za odgoj

- s. Karolina Bašić, pročelnica
- s. Milka Čotić
- s. Klaudija Todorović
- s. Andrea Nazlić

Vijeće za apostolat

Sekcija za katehizaciju

- s. Lidija Čotić, voditeljica
- s. Katarina Čotić
- s. Blagoslava Lončar
- s. Vjera Gulić
- s. Antonela Malenica
- s. Rita Maržić

Sekcija za apostolat mладеџи

- s. Danijela Kovačević, voditeljica
- s. Filipa Smoljo
- s. Marta Škorić
- s. Luca Petrović

Sekcija za glazbu

- s. Anita Perkušić, voditeljica
- s. Nedjeljka Milanović-Litre
- s. Zorislava Radić
- s. Mirja Tabak
- s. Lidija Bernardica Matijević

Sekcija za sakristansku službu

- s. Mladenka Matić, voditeljica
- s. Ljerka Bilobrk
- s. Agneza Masnić

Sekcija za predškolski odgoj

- s. Kruna Plazonić, voditeljica
- s. Miranda Škopljanc-Maćina
- s. Sanja Stojić
- s. Helena Rašić

Sekcija za medicinsku i socijalnu službu

- s. Andrea Nazlić, voditeljica
- s. Jelena Lončar
- s. Tabita Protrka
- s. Rahela Tojčić

Sekcija za domaćinske službe

- s. Jozefa Lucić, voditeljica
- s. Beata Milas
- s. Mihelina Čirjak
- s. Mirta Vranjković

Vijeće za misije

- s. Jasna Kasalo, pročelnica
- s. Božena Duvnjak
- s. Ambrozija Ćaleta
- s. Bonifacija Barun
- s. Željka Čeko

Vijeće za gospodarstvo

- s. Senka Jenjić, pročelnica
- s. Margarita Marušić
- s. Ivana Džimbeg

OBAVIJESTI

Međuprovincijski susret odgojiteljica

Redoviti godišnji susret odgojiteljica i provincijalnih predstojnica naših triju provincija - splitske, mostarske i sarajevske - održan je na uskršnji ponedjeljak 25. travnja u samostanu sestara mostarske provincije u Bijelome Polju. Bile su prisutne sve provincijalne predstojnice i odgojiteljice svih odgojnih faza. Iz naše Provincije sudjelovale su odgojiteljice s. Karolina Bašić i s. Milka Čotić te provincijalna predstojnica s. Leonka Bošnjak Čovo. Razgovaralo se o početnom i trajnom odgoju, zajedničkim duhovnim obnovama i duhovim vježbama pojedinih odgojnih skupina te obilježavanju redovničkih jubileja.

Diplomirale

S. Helena Rašić je 6. svibnja 2011. godine završila Institut za teološku kulturu laika na KBF-u u Zagrebu. Diplomski rad na temu *Kraljevstvo Božje s osvrtom na evanđelje po Luki* izradila je pod vodstvom dr. sc. Daria Tokića.

S. Lidija Bernardica Matijević je 7. srpnja 2011. održala Diplomski koncert u prostorima Glazbenog odjela Umjetničke akademije Split, čime joj je priznata inozemna visokoškolska kvalifikacija te je stekla zvanje profesorice glasovira.

Bolesne sestre

U posljednje vrijeme bile su potrebne liječničke pomoći: s. Melhiora Biošić, s. Stjepanka Vučemilo, s. Božena Duvnjak, s. Hedviga Bandić, s. Ivana Džimbeg, s. Tihomira Zorica, s. Skolastika Rančić, s. Mira Kamber, s. Dionizija Balajić i s. Radoslava Bralo.

Seminar za juniorke

Seminar za sestre s privremenim zavjetima u organizaciji HUVRP održan je 20. i 21. svibnja 2011. godine u Duhovnom centru sestara Kćeri Božje ljubavi u Granešini. O temi *Teologija tijela i zavjet čistoće* govorio je salezijanac don Damir Stojić. Iz naše zajednice sudjelovale su s. Nada Dolić i s. Mirjana Puljiz. Nakon seminara zajedno s juniorkama Mostarske i Bosansko-hrvatske provincije i njihovim odgojiteljicama hodočastile su u Ludbreg.

Priznanje i nagrade dječjem vrtiću u Kaštel Lukšiću

Uz 10. Kaštelanski praznik cvijeća u svibnju ove godine naš dječji vrtić u Kaštel Lukšiću za lijepo uređen vrt dobio je priznanje - 1. mjesto u eko natjecanju odgojno-obrazovnih ustanova Grada Kaštela.

U organizaciji Grada Kaštela 6. svibnja je u Kaštel Gomilici održana 2. mala vatrogasna olimpijada dječjih vrtića na kojoj je sudjelovalo 25 ekipa s preko 200 natjecatelja. Skupina predškolaca iz našega vrtića u Kaštel Lukšiću osvojila je 2. mjesto.

Pohod Svetog Oca

Na susretima s papom Benediktom XVI. za njegova pohoda Hrvatskoj 4. i 5. lipnja u Zagrebu pod geslom *Zajedno u Kristu* sudjelovale su brojne naše sestre. One sestre kojima nije bilo moguće poći u Zagreb pratile su njegov pohod svojom molitvom i pred TV ekranim. Nekoliko naših sestara dale su svoj doprinos pjevanjem u zboru te u medicinskoj službi na mjestima slavlja. A nakon povratka Svetog Oca u Rim, na općoj audijenciji srijedom na Trgu sv. Petra, kad je, vidno oduševljen, cijelu katehezu posvetio svom pohodu Hrvatskoj, imale su milost tu biti s. Leonka, s. Erika, s. Klaudija, s. Klara i s. Marija Petra zajedno sa svim članicama vrhovnoga kapitula naše Družbe.

Sjednica Vijeća franjevačkih zajednica

U samostanu Sv. Leopolda Bogdana Mandića u Zagrebu, 20. lipnja 2011. održana je sjednica Vijeća franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Sudjelovali su provincijali i provincijalke svih franjevačkih zajednica na području Hrvatske i BiH, nacionalni ministri franjevačkog svjetovnog reda te poglavari svjetovnih instituta. Na sjednici je bila i naša provincijalna predstojnica s. Leonka Bošnjak Čovo. Na sjednici se analizirao rad pojedinih projekata Vijeća i podnesena izvješća. Prema izvješću o projektu *Franjevački izvori* očekuje se da bi ovo veliko i važno djelo moglo ugledati svjetlo dana na hrvatskom jeziku koncem ove godine.

Napustile zajednicu

Dvije sestre Kongoanke s privremenim zavjetima svojevoljno su napustile našu zajednicu u Bukavu, s. Christine Kavira 10. lipnja, a s. Pascaline Kavugho Kagheni 2. srpnja 2011. godine.

Zavjeti sestara

Slavlje doživotnih zavjeta sestara Kongoanka s. Espérance Casinga i s. Marie-Louise Kaswera bit će na blagdan sv. Marije Andeoske, 2. kolovoza ove godine, u župnoj crkvi u Nyantende.

Slavlje prvih zavjeta s. Seraphine Fazile Kanyere Karambu bit će na blagdan sv. Klare, 11. kolovoza u kapeli kuće odgoja u Bukavuu, Av. du Plateau 5.

S. Lidija Bernardica Matijević položit će doživotne zavjete u Splitu 10. rujna ove godine. U pripremi za zavjete pridružit će se sestrama Mostarske provincije. Od 10. do 15. srpnja hodočaste u Asiz i druga franjevačka mjesta, a potom u Bijelom Polju nastavljaju s intenzivnom pripremom i duhovnim vježbama.

Jubileji redovničkoga života

Proslava 70. obljetnice redovničkoga života s. Vladimire Runje, 60. obljetnice s. Aleksije Sardelić, s. Teofile Mastelić, s. Ozane Jagnjić, s. Felikse Budeša i s. Leopolde Kleva, 50. obljetnice s. Ambrozije Ćaleta, s. Melite Maloča i s. Nazarije Koljanin, te 25. obljetnice s. Andree Nazlić, s. Mirne Puljiz i s. Vesne Lapenda, bit će na svetkovinu sv. Franje u provincijalnom središtu u Splitu.

Sestre koje slave 50. obljetnicu redovničkoga života hodočaste u Asiz i druga franjevačka mjesta zajedno sa sestrama Mostarske provincije od 10. do 15. srpnja.

Duhovna obnova za sestre koje obilježavaju 25. obljetnicu redovničkoga života bit će zajedno sa sestrama Mostarske provincije. Od 17. do 23. srpnja u samostanu u Bijelom Polju, a zatim u našoj kući u Trpanju. Na jesen će hodočastiti u Svetu Zemlju.

Redovnički tjedan

Redovnički tjedan održat će se 16. i 17. rujna 2011. godine u Zagrebu i u Splitu. Detaljnije obavijesti dobit ćemo naknadno.

Beatifikacija Drinskih mučenica

Slavlje proglašenja blaženima Drinskih mučenica, pet sestara Družbe kćeri Božje ljubavi, bit će u subotu, 24. rujna 2011. godine u Sarajevu. Euharistijsko slavlje beatifikacije u Olimpijskoj dvorani Zetra s početkom u 11 sati predvodi papin izaslanik kardinal Angelo Amato, prefekt Kongregacije za proglašenje svetih. Pozvane smo taj radosni događaj podržati molitvenim zajedništvom i mogućim sudjelovanjem u slavlju.

Seminar za medicinske sestre

Seminar za medicinske sestre održat će se u Domu pastoralnih susreta u Lovranu od 7. do 9. listopada 2011. godine na temu *Oproštenje – put duhovnom sazrijevanju*. Voditelj seminara je o. Dario Tokić, karmeličanin.

ZBIVANJA I OSVRTI

SLAVLJE 14. REDOVITOGLA VRHOVNOG KAPITULA

Redoviti vrhovni kapitol naše Družbe, 14. po redu, slavljen je od 29. svibnja do 12. lipnja 2011. godine u Grottaferrati, na temu *Nadom se veselite* (Rim 12,12).

U nedjelju 29. svibnja u popodnevnim satima sve sestre kapitularke okupile su se u duhovnom centru S. Vicenzo Pallotti u Grottaferrati. Slavlje kapitula započelo je molitvenim bdijenjem, uz upaljene svijeće i 'sijanje' sjemenka nade te molitvom za pojedinu provinciju.

Nakon toga sve prisutne je pozdravila vrhovna predstojnica s. Natalija Palac i otvorila rad kapitula. U svom obraćanju sestrama istaknula je kako je slavlje kapitula povlašteni trenutak promišljanja o našem življenom 'danu i sutra' kako bismo odgovorile na izazove vremena u kojem živimo, ostajući vjerne karizmi i otvorene djelovanju Duha Svetoga. Pozvala je da zajedno razmotrimo stvarnost naše Družbe i njegujemo 'sjeme' nade prisutno u našem osobnom i zajedničkom životu, jer je kršćanska nada danas više nego ikada izložena mnogim izazovima koji proizlaze iz raskršćanjenog svijeta, obilježenog relativizmom. A smisao našega poslanja i danas je aktualan: svjedočiti Boga usred svijeta, činiti vidljivim Boga koji hodi s čovjekom, koji ljubi život, taj božanski dar koji blista u punini u Kristu Uskrsom. Poželjela je da "dani našega biti i raditi zajedno budu dani prolaza Božjega našim životom i životom naše Družbe... svjesne da srce naše nisu naša djela nego djelovanje Božje, i da se od svake od nas, zajedno s novom vrhovnom upravom koju ćemo izabrati, ne traži toliko uspjeh koliko obveza vjernosti."

Dana 30. svibnja, svečano euharistijsko slavlje predslavio je mons. Raffaello Martinelli, mjesni biskup u Frascatima. Nakon poticajnih riječi mjesnoga biskupa kako smo svi pozvani živjeti i nositi kršćansku nadu tamo gdje jesmo, sestre kapitularke su nastavile razmišljati o *Kršćanskoj nadi u posvećenom životu* koju je izložio fra Pietro Maranesi, OFMCap.

Nakon dva dana posvećena razmišljanju o radosnoj nadi s teološkog stajališta, slijedilo je predavanje fra Massima Reschigiana, OFM na temu *Nada u svakoj životnoj dobi posvećenoga života*. U svom izlaganju fra Massimo je govorio o tome što je nada, kako živjeti nadu u svakoj životnoj dobi, kako rasti u nadi te o poslanju posvećene žene koja je prvenstveno nositeljica nade u ovom svijetu.

Bila su to tri iznimno bogata dana u kojima smo mogli promišljati o kršćanskoj nadi koja je u nama i koju nam je svjedočiti. Nakon izlaganja slijedila je izmjena iskustava po skupinama i u plenumu.

Dana 2. lipnja vrhovna predstojnica s. Natalija Palac podnijela je izvješće o stanju Družbe za ovo šestogodište (2005. – 2011.) s obzirom na glavna područja života i djelovanja. U iscrpnom prikazu, govoreći o različitim vidovima našega života i poslanja, ukazala je na "svjetla i sjene" sadašnjega stanja Družbe. Istaknula je, na razini pojedinih zajednica i provincija, puno ohrabrujućih i pozitivnih elemenata u našemu biti i djelovati koji daju nadu da se možemo suočiti s novim izazovima.

Prije izlaganja uputila je riječi zahvale svojim suradnicama u Vrhovnom vijeću i svim sestrama u Družbi koje su je pratile svojim molitvama. U ime Vrhovnoga vijeća s. Nataliji je zahvalila s. Aleksandra Kuri, vrhovna zamjenica, a u ime svih sestara i naših provincija vrhovnoj upravi zahvalila je s. Ivanka Mihaljević, provincijalna predstojnica Bosansko-hrvatske provincije.

Vrhovna ekonom s. Gregoria Sušnik svoje izvješće o gospodarstvenom stanju Družbe iznijela je 3. lipnja. Izvješće se odnosilo na stanje vrhovne blagajne i kratki osvrt na financijsko stanje pojedinih provincija i Rimske regije te imovinsko stanje cijele Družbe. Pozvala je "da u jednostavnosti srca i ponizno, ali odgovorno, upravljamo onim što imamo, zahvalne Bogu, dobrom i milosrdnom Ocu, koji s ljubavlju brine o nama i provida u našim potrebama."

Temu kapitula *Nadom se veselite* svakodnevno smo produbljivale kroz predavanja, izvješća, rad u skupinama i plenumu. Poseban doprinos sagledavanju vlastite situacije bio je radni tekst sabran iz svih provincija te kratka izvješća provincijalnih predstojnica o stanju u provincijama. Promišljanja su se odnosila na znakove pomanjkanja nade u našem osobnom i zajedničkom životu te na klice nade u nama i oko nas.

Prvi radni tjedan Vrhovnoga kapitula završile smo u nedjelju 5. lipnja zajedničkim hodočašćem u franjevačko svetište Greccio i Forestu. Ova mjesta probudila su u nama duh malenosti i jednostavnosti. Bilo je to lijepo iskustvo zajedništva na izvorima koje nam je Franjo ostavio u baštinu.

U ponедjeljak 6. lipnja nastavile smo rad na temu *Kanonski pohod, vrhovne savjetnice i sudjelovanje na kapitulima*. Temu nam je približio fra Jorge Horta Espinoza, profesor crkvenog prava na Antonianumu. Govorio je o važnosti kanonskog pohoda vrhovne i

provincijalne predstojnice prema crkvenom zakonodavstvu, o dužnostima i ulozi vrhovnih savjetnica te o značenju i sudjelovanju na kapitulima.

U srijedu, 8. lipnja na Trgu sv. Petra u Vatikanu članice Vrhovnog kapitula sudjelovale su na općoj audijenciji kod Pape. Svoju katehezu Benedikt XVI. posvetio je svom pastoralnom pohodu Hrvatskoj 4. i 5. lipnja pod geslom *Zajedno u Kristu*. U pozdravnoj riječi Sveti Otac je i nas pozdravio: "Pozdravljam vas, školske sestre franjevke Krista Kralja i obećavam vam svoju molitvu kako biste nastavile zanosno svjedočiti svoje poslanje". Ohrabrio nas je u našem služenju, potaknuvši nas na zajedništvo i na apostolski polet. Vrhovna predstojnica s. Natalija Palac predstavila je našu Družbu i uime svih sestara pozdravila Svetoga Oca, istaknuvši radost zbog apostolskog pohoda Hrvatskoj koji se izuzetno dobro odvio i kojeg je Papa u svojoj katehezi opširno s radošću izložio. Ovaj susret, koji se dogodio neposredno nakon Papinog apostolskog putovanja u Hrvatsku, bio je na obostranu radost i draga sjećanje na Crkvu u Hrvata.

Nakon cijelodnevne molitve 9. lipnja i procesa razlučivanja u vidu izbora vrhovne uprave, ujutro 10. lipnja, euharistijsko slavlje u čast Duhu Svetomu predvodio je mons. Joseph William Tobin, tajnik Kongregacije za ustanove posvećenoga života. Bio je to dan izbora nove vrhovne uprave Družbe. Za vrhovnu predstojnicu izabrana je naša s. Klara Šimunović, vrhovna zamjenica je s. Maryann Dosen, a vrhovne savjetnice s. Angela Zanjković, s. Eva Arevalos Coronel i s. Ana Antolović.

Zadnji radni dan kapitula radilo se na dovršenju i usvajanju zaključnog dokumenta kapitula *U nadi budite radosni* s odlukama i prijedlozima, koje smo pozvane odgovorno promicati u svojim zajednicama.

Vrhovni kapitol odvijao se u radosnom sestrinskom ozračju. Bio je praćen svakodnevnom molitvom sestara i s izrazima potpore s raznih strana kao svjedočanstvom zajedništva i pripadnosti istoj redovničkoj obitelji.

Slavlje kapitula završeno je 12. lipnja, na svetkovinu Duhova, svečanom euharistijom. Nakon prigodne homilije fra Alda La Neve, svoju riječ sestrama uputila je s. Klara, nova vrhovna predstojnica. Zahvalila je Bogu za dar zajedništva kojeg smo živjele za vrijeme kapitula i zaželjela kapitulkama i svim sestrama Družbe da nas Duh Sveti osposobi da živimo radosno, u nadi.

s. M. Petra

S. Klari su na dan izbora za vrhovnu predstojnicu pristigle mnoge čestitke iz naših zajednica i cijele Družbe.

Čestitka upućena u ime sestara naše Provincije:

Draga s. Klara!

Srdačno Ti čestitamo izbor vrhovne predstojnice. Pratimo Te molitvom da budeš otvorena nadahnućima Duha Svetoga, da On preko Tebe vodi Družbu. Želimo Ti dobru suradnju sa savjetnicama koje će se izabrati da različita bogatstva i sposobnosti umijete skladno utkati i oživotvoriti za opće dobro naše Družbe i svijeta, nošene vjerom i nadom da je Gospodin uvijek vjeran svojim obećanjima.

Ujedno zahvaljujemo s. Nataliji Palac za njezino nesebično služenje Družbi kroz proteklo razdoblje. Neka Gospodin i dalje prati njezine korake vjerom, nadom i ljubavlju.

s. Jozefa Lučić, provinc. zamjenica

ZAJEDNO U KRISTU

Nebo nad Zagrebom kao da je odlučilo pokazati sva svoja lica te subote, 4. lipnja, dok smo se spremali na susret mladih sa Svetim Ocem. Ograničenja prometa, kontrole i pretresi, gužve, nisu pomagali u duhovnom sabiranju ali su nagoviještali nešto veliko, povećavajući uzbuđenje i iščekivanje koje se osjećalo u zraku. Već tih par sati prije dolaska Svetog Oca Trg je sličio na vjernu ilustraciju slogana *Zajedno u Kristu*. I bio bi potreban puno vještiji pisac da vjerno prenese ozračje toga trenutka. Trebalo je biti tamo. Raznolikost povezana u jedinstveni vez obojen radošću, onako kako to samo Krist povezuje. Uz tisuću raspjevanih glasova činilo se da cijela zemlja pjeva Bogu. Hvala do neba. Najfascinantnija je bila radost - opipljiva, prelijevajuća, radost koja izvire iz čistih izvora, bez trunke destrukcije. Prava kršćanska radost srca; jako svjedočanstvo za ovo vrijeme tako gladno istinske radosti.

Radost je prešla u ushićenje kada se napokon dovezao Sveti Otac. Činilo se da je i on sam iznenađen srdačnošću dočeka. Nakon uvodnih pozdrava uslijedila su svjedočanstva mladih koja su uvijek bliska i u kojima možemo naći nešto svoje, jer isti je Krist koji dodiruje i mijenja naše živote, piše i priča naše priče. S nestrpljenjem smo očekivali da nam se obrati Sveti Otac. U svom govoru ukazao je na ključna pitanja na koja mladost kao vrijeme traženja i otkrivanja smisla i puta treba odgovoriti i uputio na Krista u kojemu možemo živjeti u punini i ispuniti najdublje čežnje za srećom, istodobno razumijevajući i prihvaćajući križ i osobnu žrtvu.

Srce večeri bila je molitva pred Presvetim. Potpuna tišina koja je zavladala, najglasnije je svjedočila da nas je upravo Krist okupio. Gromoglasna tišina pripadnosti i predanja. Ako su naraštaji ovog naroda znali sačuvati vjeru i pripadnost Kristu u izazovima svoga vremena, ni u one koji znaju zašutjeti u molitvi pred Svetim ne treba sumnjati. Bilo je nešto vanvremensko, vanmaterijalno u tom trenutku... nebo se skoro moglo dodirnuti. Mislim da nema srca u kojem se nije nastanio barem djelić te tištine i koje nije bilo na svoj način dodirnuto i ispunjeno zahvalnošću za ovaj rijedak duhovni doživljaj.

U nedjeljno jutro, 5. lipnja, tisuće ljudi slijevale su se na središnji događaj papina posjeta, Svetu misu koju je predvodio u koncelebraciji s brojnim biskupima i svećenicima. Dok su se mjesta polako popunjavalu, strpljivo smo čekali da započne taj veličanstveni događaj. Jedan od razloga papinog posjeta bio je i Dan hrvatskih katoličkih obitelji. Papa se posebno osvrnuo na narav, ulogu i poslanje katoličkih obitelji u ovom vremenu ohrabrivši ih za autentičan kršćanski život. Naglasio je važnost sakramenata, posebno Euharistije, i molitve za stvaranje duhovnog ozračja za odgoj djece.

Sveta misa bila je uistinu svečana. Odisala je jedinstvom. Ovako okupljeni u mnoštvu oko Krista mogli smo se približiti slici nebeskog slavlja, razmišljati o vječnosti, predokusiti slast jedinstva s Bogom.

Već pomalo umorni uputili smo se predvečer u Katedralu. Ovdje se papa, u puno intimnijem, duhovnom ambijentu, obratio svećenicima, redovnicima, redovnicama i nama koji se to spremamo postati, upućujući svakome duhovni poticaj i poziv na što plodonosnije služenje, napajanje na izvorima Svetog pisma i otvorenost Duhu Svetom kako bi nas preobrazio i oblikovao da bi mogli biti svjedoci Kristove blizine današnjem čovjeku. Kao

uzor svima, posebno mladima, istaknuo je herojsko svjedočenje Krista blaženog Alojzija Stepinca na čijem se grobu pomolio, a cijelu Crkvu u Hrvatskoj pozvao je na vjernost Kristu i Evandelju, da bude moralna savjest društva, "sol zemlje" i "svjetlo svijeta".

Sveti Otac je otišao; ostalo nam je da, sabirući i pohranjivajući dojmove, preispitujemo svatko za sebe, jesmo li i koliko smo u svom služenju prepoznatljiva slika Božje ljubavi današnjem čovjeku.

Marina Fuštar, postulantkinja

U NADI BUDITE RADOSNI

Rekolekcija redovnica koje djeluju u Zadarskoj nadbiskupiji održana je 13. travnja u samostanu Školskih sestara franjevki u Arbanasima u Zadru, a počela je pokorničkim bogoslužjem i misnim slavlјem koje je u kapeli samostana predvodio fra Tomislav Šanko, u koncelebraciji s fra Diegom Deklićem, predstojnikom Vijeća za posvećeni život Zadarske nadbiskupije. "Doživljavam li svoje redovništvo kao ugodu ili je pak ono veliki aktivizam, što je također perfidan način neispravno življene karizme; jesam li rob prevelike aktivnosti?" upitao je fra Tomislav, rekavši da svaka prekomjernost zarobljava; a rob sanja slobodu i ropstvo je takvo stanje da će se biće jednoga dana pobuniti u želji da izade iz stanja zarobljenosti. Fra Tomislav je istaknuo da zato svatko treba proći kroz čišćenje od neispravnoga, a ta "peć", odnosno situacije koje su načini sagorijevanja naših grijeha, izraz su Božje ljubavi prema našem spasenju.

O temi tog redovitog mjesečnog susreta redovnica "U nadi budite radosni" izlagala je teologinja s. Natanaela Radinović, školska sestra franjevka splitske Provincije Presvetog Srca Isusova. "Čovjek je biće nade. Nada se u svakidašnjem govoru najčešće poistovjećuje sa željom, čežnjom. Čovjek je rasipan i nezasitan u svojim željama. Upravo ga to potiče da traži uvijek više i dalje, ono što može u potpunosti dati odgovor na njegovu čežnju. U

konačnici to je nešto beskonačno, velika nada koja nadvisuje sve drugo – a to je samo Bog”, rekla je s. Natanaela, istaknuvši da je za zdrav duhovni život potrebno uvijek propitivati na koga oslanjamo svoju nadu. Nada čovjeka čini radosnim te ga, prema tumačenju nekih duhovnih otaca, pomlađuje. “Obilježje je mladosti da iza sebe ima malo prošlosti, a ispred sebe puno budućnosti. Upravo je na tom tragu i kršćanska nada koja se nada (u) Bogu. Potiče nas da tragamo za Bogom, da čeznemo za njim i ne zadovoljavamo se s postojećim stanjem svoga duhovnoga napretka”, istaknula je predavačica. S. Natanaela je govorila i o eshatološkom usmjerenu i kristocentričnosti kršćanske nade kao pozitivnoj razapetosti, napetosti između onoga što imamo i za čim čeznemo; to je spasenje. “Premda je usmjerena prema budućnosti, nade ne da kršćaninu da bude pasivan. Autentična nade ne može ostati skrivena u našoj nutrini, nego nas nuka da mijenjamo svoje ponašanje i da se založimo za izgradnju ovog svijeta. Tako je eshaton već tu kroz nadu”, rekla je s. Natanaela podsjetivši na poslanicu Hebrejima da je nade pouzdano i čvrsto sidro duše koje prodire tamo kamo je kao preteča za nas ušao Isus. Čovjek je stvoren za vječnost s Bogom prema kojoj ide i koju uprisutnjuje ako svoje srce usidri u Bogu. S. Natanaela je istaknula da se u samostanima živi iz nade i u nadi, ali se o tome nedovoljno govori. “Brojni su primjeri sestara svjedokinja nade koje svakodnevno, tiho i samozatajno, ustrajno, u molitvi, trpljenju i djelovanju u zajednici i izvan nje čine vidljivom Božju prisutnost”, rekla je, istaknuvši da redovnici trebaju biti kvasac nade, glasnici nade i radosti. “Redovnički život po zavjetima treba biti takav da u ljudima budi nadu u budući svijet. Svaka se nade u povijesti kad tad izjalovi. Ona koju redovnici svjedoče nadilazi prostor i vrijeme, to je spasenje, Isus Krist”, poručila je s. Natanaela. Podsjetila je da papa Benedikt XVI. u enciklici *Spe salvi* redovnike naziva svjedocima nade, a mesta učenja i odjelotvorenja nade su molitva, rad i trpljenje. Izlaganje je zaključila citatom Bonhoeffera: “Svaki kršćanin ima u ovome svijetu određeno polje djelovanja. Ovdje treba vršiti volju Božju. Kršćanin ne smije biti malodušan i pesimist. On zna da prolazi naličje ovoga svijeta. Stoga svu svoju nadu polaže u Boga”.

Ines Grbić

BISKUP POSJETIO SIGURATU

Dana 12. travnja 2011. godine našu je redovničku zajednicu u samostanu *Sigurata* po prvi put kao biskup posjetio mons. Mate Uzinić, slavio svetu misu te održao prigodnu propovijed. Na početku nas je pozdravio toplim riječima i zahvalio što može imati misno slavlje sa Školskim sestrama franjevkama u ovako prelijepoj srednjovjekovnoj Crkvi, koja ima svoju prošlost, sadašnjost i budućnost.

Svetu misu je služio za sestre koje su preminule u ovom samostanu, kao i za sve one koje su utkale svoj rad i svoju žrtvu u ovo blago kulturne baštine te za cijelu našu Provinciju da joj Gospodin udjeli novih duhovnih zvanja

Nakon misnog slavlja uputili smo se u razgledavanje našega drevnoga samostana i muzeja s vrijednim eksponatima što se nalaze u njemu. Upoznale smo ga kako je muzej u Domovinskom ratu bio također zaklon sestrama i obiteljima iz susjedstva, gdje smo proživljavali najteže dane za vrijeme ratnih razaranja grada i okolice.

U zajedničkom susretu za vrijeme doručka, uz razmjenu jednostavnih i srdačnih razgovora i pokoju šalu, upoznale smo oca biskupa s našom zajednicom kao i s djelovanjem svake sestre na području ove biskupije. Na našoj terasi učinili smo zajedničku fotografiju.

Na rastanku smo ocu biskupu uručile dar, na kojem je iskreno zahvalio i izrazio svoju radost zbog ovoga susreta, jer smo, kako i sam reče, usmjereni jedni na druge, ovisimo jedni o drugima. Preporučio nas je svojim molitvama, a mi kao redovnička zajednica molimo za svoga biskupa da ga Bog vodi i prati na njegovu pastirskom putu.

S. Marislava Samardžić

BAMBINO IZ SIGURATE U KNEŽEVU DVORU

U svom životu, kao i u svojoj redovničkoj zajednici, osjetimo svojevrsnu radost koja nas obuzima kad čujemo neku dobru vijest, a koja se odnosi i na našu siguratsku zajednicu, te je želimo podijeliti s drugima. Stoga i ovo pišem.

U gradu Dubrovniku proslavljen je 300. obljetnica rođenja najvećeg imena znanosti s ovih prostora, ali i širom svijeta, svestranog znanstvenika, svećenika – isusovca o. Ruđera Boškovića. Središnja svečana proslava održana je pod visokim pokroviteljstvom Republike Hrvatske u dvorani Vatroslav Lisinski u Zagrebu. U Kneževu dvoru u Dubrovniku otvorena je izložba posvećena Boškovićevoj obljetnici. Na izložbi je nazočilo mnoštvo posjetitelja kao i sestre iz siguratske zajednice.

Taj događaj 18. svibnja idealno se uklopio u Međunarodni dan muzeja te je taj dan zasjao u svoj veličini u čast rođendana Ruđera Boškovića baš onako kako je rodni Dubrovnik bio i dužan odati počast svome velikome sinu, zaljubljeniku u znanost.

Izložba je naslovljena "Hrvatska slavi svoga genija povodom 300. obljetnice rođenja – Ruđer Bošković ponovno u rodnom Dubrovniku". Izložbu su organizirali Dubrovački muzeji u suradnji s drugim institucijama koje su za potrebe izložbe ustupile svoju građu. Na izložbi je predstavljeno 119 izložaka iz fundusa Dubrovačkih muzeja, te 11 institucija posuditelja gdje su građe čuvane i očuvane.

Iz naše zajednice, tj. samostana *Sigurata* u Dubrovniku izložen je kip stojećeg Djeteta Isusa koji se nalazi u južnom brodu naše Crkve, pučki zvan "Oltar Bambina". Taj kip Bambina je Anica Bošković, Ruđerova sestra, godine 1803. ostavila svojoj sestri dominikanki u samostan sv. Katarine, a ova ga nakon svoje smrti ostavila samostanu sestara u *Sigurati*. Pred oltarom Bambina nekada se obavljala svečana devetnica Božiću, kojoj je prisustvovao i biskup.

I nama, čuvaricama drevnoga samostana *Sigurata* ovo je čvrsta poveznica i trajni poticaj čuvanja kulturnoga blaga i naše duhovne baštine.

s. Marislava Samardžić

IZ NAŠIH DJEČJIH VRTIĆA

Djeca - djeci

U korizmenom vremenu snažnije osjećamo poziv na ljubav i odricanje te upućenost na druge, osobito na one koji su u potrebi. Djeca dječjeg vrtića Jordanovac u Zadru sa svojim odgojiteljicama, svoju milosrdnu ljubav izrazili su prikupljanjem "slatkiša" za djecu korisnike Caritasa Zadarske nadbiskupije. Tu našu "akciju" nazvali smo *Djeca - djeci*.

Tijekom korizme odgojiteljice su u katehezama poticale djecu na izgradnju međusobnog prijateljstva, na odricanje, na pomaganje onima kojima je pomoć potrebna, a djeca su poticala svoje roditelje da zajedno s njima donesu slatkiše u vrtić i stave ih u kutiju namijenjenu za njihovo prikupljanje. Djeca su u tome osjećala istinsku radost, a kutija je iz dana u dan bivala sve više ispunjena.

Nakon Uskrsa, u petak 29. travnja 2011., krenuli smo zajedno iz našega vrtića laganom šetnjom prema Caritasu noseći darove prikupljene tijekom korizme. Za pola sata stigli smo u prostorije Caritasa, gdje nas je primila gđa Mirjana Tadić, socijalna radnica i zamjenica ravnatelja. Na susretu u Caritasu bila su i djeca kojima je pomoć namijenjena, s njihovim roditeljima. Srdačne izraze dobrodošlice uputila nam je i mama dviju djevojčica iz našeg vrtića, gđa Martina Šimunić, djelatnica Caritasa. S djecom je potom povela razgovor o tome što je Caritas. Djeca su aktivno sudjelovala u razgovoru: Caritas je pomoć siromašnima i bolesnima. Caritas je ljubav. Što je ljubav? "Ljubav doživljavamo u obitelji, ljubav imate kod svojih teta u vrtiću, ljubav je i ovo danas što ste vi ovdje i što želite pomoći siromašnima, i onima kojima je pomoć potrebna", rekla je gđa Martina.

Doživjeli smo neizmjernu radost u dvjema različitim životnim situacijama. S jedne strane radost djece iz vrtića koja su došla u Caritas kako bi svoje darove prikupljene vlastitim odricanjem podijelili s onima koji su potrebniji, a s druge strane radost i zahvalnost roditelja i djece koji su darove primili i koji su osjetili ljubav i pažnju naše djece.

"Malo mi za sriću triba", veli pjesma. Da je doista tako, osvijedočili smo se našom skromnom akcijom *Djeca - djeci* i susretom u Caritasu.

S. Lucija Bilokapić

Cvijeće za mamu

U četvrtak 19. svibnja 2011. u dječjem vrtiću u Zadru proslavili smo Majčin dan. Tom prigodom održana je priredba pod nazivom *Cvijeće za mamu*.

Na početku programa sve prisutne je pozdravila s. Miranda Škopljanac-Maćina, voditeljica vrtića. Naglasila je da nas Majčin dan potiče da se zapitamo i da razmišljamo u čemu je prava ljepota žene i majke, u čemu je tajna njezinog majčinstva. Svaki čovjek je dijete svoje majke i s njom ga vežu velike i snažne uspomene.

Prigodni program se sastojao od dva dijela. U prvom dijelu mlađa djeca su sudjelovala s recitacijama: *Pozdrav i molitva Majci Božjoj, Mamina ljubav, Jedino za mamu ljubav štedi, Svijet bez majke, U srcu moje mame, Privjesak od zlata, Živjela mama!* Potom je nastupila

mama naše predškolke Eme Vidov s recitacijom *Velika majčina želja*. Sva su djeca zajedno, kao zbor, otpjevala pjesme *Sretan ti blagdan mama i Čestitka majci*.

Drugi dio programa započeo je dojmljivim plesom djevojčica uz glazbu Maksima Mrvice, *Bumbarov let*. Slijedila je recitacija *Hvala*. Svoju čestitku mamama predškolci su uprizorili igrokazom *Cvijeće za mamu*, prema tekstu s. Judite Čovo.

Voditelj ovogodišnjeg programa bio je tata djevojčice Mije Fabijanić. On je na vrlo zanimljiv, spontan i jednostavan način najavljivao pojedine točke programa, animirajući djecu na pozornici i sve prisutne u publici.

Nakon prigodnog programa nastavljeno je radosno druženje uz sok i kolače koje su pripremile vrijedne mame.

s. Lucija Bilokapić

Narastite dobri

Još jedna generacija mališana našeg vrtića spremna je za školske klupe! Šesnaest predškolaca – devet djevojčica i sedam dječaka – dječjeg vrtića Jordanovac podružnice Zadar u Arbanasima, uspješno je završilo “Program cjelovitog odgoja i obrazovanja, djece predškolske dobi”, u kojem je najveći naglasak stavljen na vjerski odgoj kao specifikum našeg vrtića. Mališani su se završnom priredbom u velikoj dvorani samostana 16. lipnja oprostili od bezbržne igre i teta iz vrtića. Program, kojeg su priredile odgojiteljice vrtića, bio je ispunjen pjesmom, recitacijom i plesom.

Voditelj programa bio je predškolac Jakov Burčul.

Mama Ana Bubić otvorila je program recitacijom *Narastite dobri* (koja se nalazi i na malim diplomama) u koju su utkane želje nas odraslih da djeca rastu u dobroti, mudrosti i milosti.

Predškolka Ema Vidov pozdravila je sve prisutne mame, tate, djedove i bake.

O danima u tjednu *Sedmero braće, sedmica nam mati, i u svakome poslu sloga sve nas prati*, recitacijom su nam pričali naši dečki.

Nakon recitacija slijedila je ritmička točka koja je kod prisutnih izmamila najviše suza i smijeha. Uz glazbenu podlogu i plesne pokrete pjesme *Macarena*, plesale su djevojčice, a dečki su izvodili *break dance*.

Igrokaz *Tajne jednog imenika* izvele su djevojčice.

Pjesme: *Vrtiću na rastanku*, *Kad u vrtić podem*, *Mala škola* s djecom je uvježbala naša s. Antonela Malenica.

Nakon ovog programa voditeljica vrtića s. Miranda Škopljjanac-Mačina prigodnim se riječima obratila svima prisutnima: “Dragi prijatelji, došao je trenutak da predstavimo naše predškolce. Prije samog predstavljanja dopustite mi par riječi zahvale. Najprije zahvaljujem Svemušćemu Bogu koji nas je obdario svojim blagoslovom darujući nam ovu djecu, jer svaki je život njegov dar. Zahvaljujem svim tetama vrtića: teti Mariji, teti Luciani, s. Luciji

i teti Ozani, jer svima nam je bio isti cilj - otkriti u svakom djetetu ono najbolje, jedinstveno, i pomoći da se to u njemu i dalje razvija.

Zahvaljujem i našoj s. Antoneli koja nam je uvijek bila na usluzi svojim glazbenim zauzimanjem i na taj način uljepšavala svaku našu priredbu. Velika hvala, vama sestre u samostanu, za vašu velikodušnu pomoć, vjerujem da će je i dalje biti. Zahvaljujem svim osobama koje su na bilo koji način sudjelovale u životu naših predškolaca.

Osobito hvala vama, dragi roditelji, za svaku riječ razumijevanja, za dragocjenu suradnju, za svaki susret. Vi ste prvi i nenadomjestivi odgajatelji vaše djece. Kroz ovaj dio zajedno prijeđenog puta bila nam je radost sudjelovati u ugrađivanju istinskih vrijednosti u živote ovih malih bića. Ovo nije rastanak. Nadam se da ćemo se i dalje susretati. Budite sigurni, sa zanimanjem i molitvom pratit ćemo rast naših predškolaca. Pomozite svojoj djeci da zadrže sjaj djeteta u oku i Boga u svom srcu. Pratimo ih i podržimo da rastu i napreduju u dobi, mudrosti i milosti.”

Slijedila je podjela diploma nakon čega su predškolci prošetali pozornicom pjevajući pjesme *Zadar je u srcu mom* i *Kalelargu*. Potom smo nastavili radosno druženje uz kolače i piće koje su pripremile odgojiteljice.

s. Lucija Bilokapić

Dogadanja iz vrtica u Zagrebu

Kroz mjesec svibanj u vrticu su se odvijala i zabilježena su mnoga zanimljiva događanja.

Dana, 2. svibnja s. Anka Cvitković prisustvovala je sastanku ravnateljica katoličkih vrtića grada Zagreba u dječjem vrtiću sv. Josipa u Granešini. Na sastanku su razmotrena tekuća događanja u vrtićima. Ravnateljice su upoznate o stupanju na snagu novog Zakona o vođenju radnog vremena za zaposlenike, te su podijeljena zaduženja za zajedničke aktivnosti.

Dana 3. svibnja u vrticu je održana sjednica Upravnog vijeća na kojoj je bila nazočna i s. Leonka Bošnjak, provincialna predstojnica. Sjednicu je vodila prema zadanim točkama s. Ljiljanka Marić, predsjednica upravnog vijeća, koja se na koncu zahvalila s. Leonki za njezinu nazočnost i sudjelovanje u raspravi.

Od 7. do 20. svibnja organizirani su u Zagrebu *Dani dječjih vrtića grada Zagreba*. Posebno je bilo na Trgu bana Josipa Jelačića gdje su na jednom štandu sudjelovali svi vjerski vrtići. I naš vrtić je sudjelovao dječjim likovnim radovima, brošurom, logom i letkom našeg vrtića koji su se dijelili roditeljima i posjetiteljima.

Kao nezaboravni dani mjeseca svibnja ostat će u dugom sjećanju djece, dani pripreme za dolazak Svetog Oca Benedikta XVI. Djeca su u svojim skupinama upoznata s likom pape Benedikta. S djecom se razgovaralo o papi, molilo se, izrađivali su se likovni radovi na tu temu u raznim tehnikama kao i izradom papine zastave. Zabilježili smo što su djeca govorila o papi i što su molila za njega. I samo hodočašće u Mariju Bistrigu koje je bilo 28. svibnja, nosilo je obilježje dolaska Svetoga Oca u Hrvatsku - *Obitelj i vrtić s papom*. Pošto je taj dan bio drugi dan u devetnici koja se organizirala u Zagrebu, to smo i mi obilježili na sv. misi u Marijinom svetištu u Bistrici, a poslije mise milenijskom fotografijom koju je slikao fotograf Šime Strikoman.

Dana 19. svibnja u vrtiću smo proslavili Majčin dan. Nekoliko dana sve aktivnosti su nosile obilježja osobe i imena – majka. U svakom srcu, a posebno u dječjem ona zauzima najveću ljubav i pozornost. Odgojiteljice su pripremile prigodni program s djecom. Iako je bilo veliko uzbudjenje pred sam nastup, djeca su svojom pjesmom, recitacijom, ritmikom i glumom pokazala svu ljubav najdražem biću. Na taj su način zahvalili majkama za neizmjernu ljubav. Nakon dječjeg programa nastavili smo druženje u dvorištu vrtića uz kolače, kavu i sokove.

Dana 7. lipnja bio je oproštaj predškolaca od vrtića. Veliki i svjesni da je završilo njihovo odrastanje u vrtiću, marljivo su pripremali program. Svojim nastupom htjeli su biti sigurni i uspješni i pokazati da su u vrtiću mnogo toga naučili.

Na početku samog programa s. Anka je pozdravila djecu, roditelje, odgojitelje i sve prisutne. U svom obraćanju osvrnula se na milosni trenutak u kojem smo doživjeli zajedništvo dolaskom pape Benedikta XVI. u Hrvatsku i prvog nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji. Istaknula je dugogodišnji boravak djece u vrtiću, njihovo zajedništvo i odrastanje kroz razna događanja. Izrazila je zahvalu svima za neizmjerno povjerenje, ljubav i požrtvovnost kroz koju su djeca odrastala.

Nakon pozdrava s. Anke djeca su se prisutnima obratila lijepim i dobro uvježbanim programom kojeg su osmisile teta Ruža Aščić i s. Mirna Puljiz. Svojim nastupom pokazali su mnoge talente kojima ih je Bog obdario i sposobnosti koje su stekli vježbajući. Na koncu su izrekli zahvalu tetama i vrtiću s obećanjem da svoj vrtić neće zaboraviti. Nakon programa dobili su veliki aplauz, pohvalnice iz vrtića sa željom da se dobro snađu u školi i u novoj sredini.

Nastavljen je zajedničko druženje. Na licima su blistali osjećaji sreće, radosti i zadovoljstva.

Svima želimo ugodne i ljetne praznike.

s. Anka Cvitković

Izlet na Roški slap

Nakon puno rada i vježbanja s tetama, djeca su uspješno izvela predstavu za majčin dan. Zaslužili su jedan izlet u prirodu. Naše prvo odredište bio je vidikovac s kojeg smo promatrati otočić Visovac, okružen plavetnilom u kojeg se zabadaju sive klisure, kamen protkan zelenim krošnjama stabala, a u sredini glatka plavozelena površina vode s odsjajem vrba, čempresa i jablana. Na njemu se nalazi drevni samostan kroz koji su prošle generacije mladih franjevaca. Nakon toga smo se uputili na Roški slap. Na putu smo naišli na kravu, koja se skroz izbezumila kad je ugledala autobus. Po dolasku na Roški slap najprije smo šetali uz rijeku Krku, promatrajući male slapoве i prekrasan okoliš. Sva sreća, vrijeme je bilo lijepo, pa smo mogli uživati. Kad smo došli do starog mlina ispred kojeg se nalazi kočija, interes djece dosegnuo je svoj maksimum - svi su posjedali u kočiju i čekali da ih netko provoza. Razgledavali smo unutrašnjost staroga mlina, tkalački stan, kuhinju i spavaću sobu u njihovom izvornom uređenju koje nas je vratilo u davnu prošlost.

Sve to morali smo obavili *u trku*, jer su djeca bila nestrašna. Potom smo se uputili u Etnoland u Pakovo selo, gdje nas je dočekao čovjek u starinskoj nošnji. Odveo nas je do

magarice Mare. Djeca su bila oduševljena i svi su trčali prema njoj u želji da je pomaze. Zatim nas je odveo do jedne kuće da nam pokaže kako su nekada davno živjeli naši preci. Upoznao je djecu s nekadašnjim običajima i ondašnjim načinom života. Tu smo mogli vidjeti spavaću sobu, tkalački stan, kuhinju, komin, alatnicu i konobu u koju je glava kuće prvi ulazio i zadnji izlazio. Djeci se to sve svidjelo i pozorno su slušali pri povijedanje. Na povratku kući djeca su bila jako vesela i razigrana, pjevala su i pričali viceve.

Vratili smo se kući sretni zbog lijepo provedenog dana i poželjeli još puno takvih druženja. Hvala Bogu i našim anđelima čuvarima što se nitko nije povrijedio. Lijepi pozdrav svima od djece, roditelja i teta

dječjeg vrtića Kaštel Lukšić

Izlet u Vranu

U subotu, 18. lipnja naš vrtić organizirao je izlet u Vranu. Polazak je bio u 9 sati ispred hotela Kolovare u Zadru. Lagani dolazak još uvijek uspavanih roditelja, cika, graja i radost nestrpljive djece, samo je početak jednog divnog i obećavajućeg dana. Naše dvije razigrane grupice - *Ribice* i *Školjkice* - nestrpljivo su čekale ulazak u autobus.

Molitvom smo započeli naše kratko putovanje, molitvom za siguran put i da lijepo provedemo dan. Nakon pola sata vožnje, uz pjesmu i vedro raspoloženje, predvođeni tetama: s. Mirandom, s. Lucijom, Marijom i Lucianom, stigli smo u mjesto Vrana. Selo se nalazi u plodnom Vranskom polju 7 km udaljenom od mjesta Pakoštane. Tu je dosta stara župa sv. Mihovila Arkandela koja je igrala veliku ulogu u antici i srednjem vijeku. Od 11. st. spominje se mjesto Vrana i njegov benediktinski samostan.

Naš krajnji cilj bila je crkva Sv. Nediljice pred kojom nas je dočekao i srdačno pozdravio župnik don Šime Šindija. Crkva je podignuta u 15. st. u čast Pohoda Bl. Dj. Marije Elizabeti. Zbog okupljanja velikog broja hodočasnika, crkva je 1936. godine dograđena. Danas je najveće nadbiskupijsko okupljalište gdje prve nedjelje u mjesecu srpnju dolazi preko 7 tisuća hodočasnika.

Oduševljena djeca potrčala su na predvino uređen travnjak, uz potočić, maslinik, breze. Nisam mogla skinuti pogled s te prirodne ljepote. Odmah po dolasku slavili smo sv. misu, poslike koje smo nastavili naše druženje. Djeca su veselo trčkarala, mame su ih brižno pazile, a tate su pripremili odličan roštilj. Naše roditeljsko druženje proteklo je u šali, priči, komentarima, a bilo je i puno korisnih savjeta. Bilo je i sportskih aktivnosti.

U 16 sati kad je stigao bus, nismo htjeli ravno doma, nego smo jednoglasno odlučili da idemo u Pakoštane. Ugodno smo se smjestili, vjerujući kako ćemo mirno popiti kavicu, ali ništa od toga. Naša je kava bila vrlo slična igri bez granica, jer mame nisu prestajale trčati za svojom djecom. Nakon nekih pola sata ipak se odlučujemo za odlazak, tužni što je dan završio, ali sretni što je bio predivan. Zaključili smo da ovako nešto moramo ponoviti.

Da, treba ponoviti - treba nam priroda, treba nam komunikacija, radost druženja i prirodna slika života - za to smo! Veliki pozdrav

mama Stipčević

25. BIBLIJSKA OLIMPIJADA

Na temu *Bog – čovjek – kršćanstvo – religije* održana je 14. svibnja 2011. jubilarna 25. biblijska olimpijada u Njemačkoj. Kao i do sada Olimpijadu je organizirao hrvatski dušobrižnički ured iz Frankfurta na Majni, u Kulturnom i sportskom centru Martinsee, u Heusenstammu kod Offenbacha.

Na Olimpijadi se okupilo 40 ekipa iz 19 hrvatskih katoličkih misija iz Njemačke. Među njima su bile i skupine djece i mlađih koje su pripremale: s. Damira Gelo (1 iz misije Frankfurt), s. Damjana Damjanović i s. Andjela Milas (2 skupine iz misije Darmstadt) i s. Magdalena Višić (5 skupina s područja misije Main-Taunus/Hochtaunus).

Natjecateljski susret započeo je svečanim misnim slavljem koje je predvodio delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj, fra Ivica Komadina. Na misi su pjevali mlađi iz HKM Frankfurt predvođeni pastoralnom suradnicom s. Pavlimirom Šimunović.

Nakon nekoliko pozdravnih govora slijedio je pismeni dio natjecanja. U drugi krug usmenog natjecanja prošlo je 15 natjecateljskih skupina među kojima se našla jedna skupina iz Darmstadta, koju su pripremale s. Damjana i s. Andjela i koja je na kraju osvojila 4. mjesto. Na našu veliku radost u sljedeći krug natjecanja prošle su 4 skupine koje je pripremala s. Magdalena, uz pomoć jedne Framašice i jedne mame, čija su djeca također nastupila na ovom natjecanju.

Na kraju se pokazalo da se sav trud i uloženo vrijeme isplatilo, jer su osvojene dvije medalje, zlatna i brončana. Brončanu medalju je osvojila 4. skupina Main-Taunus/Hochtaunus, a zlatnu medalju je 3. skupina Main-Taunus/Hochtaunus podijelila sa skupinom iz Münchena. Prvo mjesto se moralo podijeliti jer su kandidati dviju skupina jednostavno imali odgovore na sva pitanja i time su iscrpljenja sva pripremljena pitanja. Srebrena medalja pripala je skupini iz misije Offenbach. Sve misije, koje su po svojim natjecateljima bile sudionici biblijske olimpijade, dobile su prigodne spomenice i medalje.

U zabavnom programu nastupila je skupina *Upitnik* iz Obertshausena kod Frankfurta, i tako je završilo burno natjecanje za koje su pripreme trajale mjesecima.

Josipa Baotić
predsjednica župnog vijeća misije Main-Taunus/Hochtaunus

OBEĆANJA FRAME ARBANASI

Dana 12. lipnja u 18 sati okupili smo se u prekrasnoj kapeli samostana školskih sestara franjevaka u Zadru kako bi četiri djevojke dale svoja prva obećanja u Frami, a šest djevojaka obnovile svoja obećanja. Poseban osjećaj je bio prolazak kroz sve to po prvi put. Toliko se različitih emocija izmijenilo od sreće, uzbuđenja, treme do malo straha. Kad smo ušli u kapelu bilo nam je lakše, osjećali smo neku sigurnost jer su oko nas bili mladi koji su već prošli put obećanja u Frami. Oni su nam bili podrška.

Misno slavlje predvodio je fra Damir Čikara, a obogatili su ga svojim pjevanjem članovi Frame Meterize iz Šibenika. Nakon euharistijskog slavlja uslijedila je zahvala naše duhovne asistentice s. Rite Maržić svima koji su nas podržali da ustrajemo u dobru, a posebno svojim sestrama franjevkama koje nas već 3 godine prate svojom molitvom.

Naše druženje nastavili smo u samostanskoj blagovaonici. Na odlasku smo gostima podijelile simboličan dar - bookmarker s porukama sv. Franje - koji smo same izradile kako bi nas se uvijek mogli sjetiti.

Ivana Vinac

ČEKAM VIZU ZA NEBESKI JERUZALEM

Uz 90 godina života s. Leopolde Kleva

S. Leopolda, ove godine navršavate 90 godina života. Kako se osjećate? Kako živite te godine?

Bogu hvala, dobro sam uz pomoć Božju. Godine pomalo otežavaju život i daju ružni osjećaj jer slabo čujem i slabo vidim, a i cijeli život pomalo slabi. Ali znam da je sve u volji Božjoj, pa se pomalo može. Molim se sv. Josipu da mi isprosi svetu i blaženu smrt i očuva od duge i teške bolesti.

Rođeni ste na Olibu, prekrasnom otoku uronjenom u naše Jadranško more. Gajite veliku ljubav prema svome rođnome Školju. Recite nam nešto o životu na tom otoku nekad, u vašem djetinjstvu i danas.

Jest, rođena sam na mom omiljenom školju Olibu, jednog lijepog jutra punog svježe rose, u 5 sati 22. lipnja 1921. godine.

Olib je *lipo moje mesto* koje ne bih bila nikad napustila, ma ni za cijelu Ameriku, iako se u njemu nije lako živjelo. Sve se je na ruke, s molitvom i krampom, teško radilo da bi se preživjelo. Na njemu je ipak bilo najljepše živjeti. Uz žuljave ruke i siromašnu seljačku hranu, uvijek se čulo pjevanje gdje se god radilo, a osobito kad se masline bralo, i poslije teškoga posla i siromašne večere po selu se uvijek čulo pjevanje i vidjelo bi se i srelo uvijek nasmijane i šaljive ljude. A i kako ne bi kad je selo bilo prenapučeno. Bilo nas je preko dvije tisuće. Tu je bilo i žalosti i radosti. Svi smo bili jedne vjere katoličke. Imamo lijepu veliku crkvu koju smo svake nedjeljne i blagdanske mise dupkom ispunjali. Malo je bilo onih koji su izostajali. Mi djeca redovito smo išli na vjeronauk i na večernje pobožnosti tijekom tjedna. Imali smo školu s tri učionice i šest razreda, u svakoj učionici su bila po dva razreda. Bilo nas je do šezdeset učenika, a sada je prazna. Žalosno!

Ništa niste spomenuli more. Je li se išlo na more, ribariti? Je li se moglo živjeti "od mora"?

Uz zemljoradnički posao naši domaćini, koji su imali kaiće išli bi na ribe, pa ako bi uhvatili malo više dao bi brat bratu, susjed susjedu. Tako da smo svi, uz krumpir i zelje, imali i ribe. Sve je to bilo za ono vrijeme dobro. Ali s vremenom, ni od mora ni od zemlje se više nije moglo živjeti. Jer nas je bilo sve više, a do novca se od svega toga nije moglo doći. I za to su se cijele obitelji počele jedna za drugom iseljavati, tako da danas Olib nema ni stotine mještana, sve su to stariji ljudi.

Kako se živjelo u vašoj obitelji?

U našoj se obitelji živjelo kršćanski, seljački i siromaški i zemljoradnički. Bilo nas je i do deset članova obitelji.

Kad ste i kako došli u zajednicu Školskih sestara franjevaka? Kako ste osjetili poziv?

Kad sam počela misliti da bih pošla u samostan, rekla sam svome župniku da bih išla u samostan sestara sv. Male Terezije. A župnik će meni kao 'iz puške': "Ne, nisi ti za tamo.

Pitaj u ovih naših časnih koje djeluju u našoj župi.” To su bile sestre Klanjateljice Krvi Kristove. U župi su bile još dvije djevojke koje su željele poći u samostan. To je naša s. Feliksa i djevojka Anica koju je radi slaboga zdravlja naše starješinstvo poslalo kući. Sestre su nas odmah primile i poslale su nam popis što imamo donijeti i datum kada ćemo doći. Međutim, bio je rat. Primile smo drugo pismo u kojem nam sestre pišu da, za tada, ne dolazimo jer im oduzimaju zgradu te da nije prikladan trenutak. I tako se to ponavljalo pet-šest puta, dodite - pričekajte. To je bilo jedno osporavanje, a drugo je bilo i teže, s mojim ocem jer mi nije dopuštao da idem u samostan. Napokon, nakon dugog čekanja, koje je potrajalo pet-šest godina, otac mi je nekako “šutke” odobrio, nije mi više rekao da *ne smijem* niti mi je rekao *hajde*.

I napokon se jedna djevojka, a to je bila s. Feliksa, putujući brodom srela s jednom časnom, a to je bila s. Alberta, kod koje se je potanko rasipala o pristupu u samostan. Nama dvjema je ispričala kako joj je ta časna rekla da primaju u svako doba godine i dala joj adresu. To smo kazale župniku i on nas je prijavio i dobio je povoljan odgovor. Tako da sam ja došla u zajednicu Školskih sestara 17. veljače 1949. godine u Zadar u Sjemenište.

A zvanje je bilo ovako. Rekla sam već da moj rodni Olib ne bih bila dala ni za cijelu Ameriku, nikad ga nisam mislila napustiti. Ali bilo je nešto jače od Oliba. Jednom kad sam se molila, mislila sam kako bih se rado svaki dan pričestila. U tim mislima neki tihi glas kao da mi je šapnuo da to mogu u samostanu. Od tog sam trenutka stalno mislila na samostan i morala sam “pregoriti” rodni Olib i rodnu kuću, i oca i majku, i braću i sestre, a to nije bilo lako jer su me svi teško pregorili, a ja pogotovo sve njih.

Nakon što ste se prijavili u samostan, došli ste k sestrama u Zadar. Kad ste išli u Split na Lovret? Kako ste proveli vrijeme formacije, postulaturu, novicijat... ?

Ostala sam dvije godine kao kandidatkinja u Zadru, zatim sam išla u Split na Lovret i tu sam bila pola godine u postulaturi. Na Lovretu sam započela novicijat, koji sam provela u Makarskoj. To vrijeme provela sam slatko u Gospodinu koji me je uvijek krijepio.

Koje su vam dužnosti bile povjeravane? Koje ste poslove obavljali? Što vam je bilo najdraže raditi?

Kao glavna dužnost bio mi je povjeren vrt, a nije me mimošla ni praonica, ni pospremanje. U svom tom poslu sam se uvijek dobro snalazila. Vrt mi je bio najdraži, a ponekad je bilo sve teško prihvatići.

Djelovali ste u više naših zajednica i franjevačkih samostana u Hrvatskoj. Gdje ste sve djelovali? Bili ste nešto izdvojili kao posebno?

Bila sam na više mjesta: Hvar, Makarska, Zagreb, Zaostrog, Pag, Vrlika, Zadar, Sinj. Da, bila sam i kod rodne kuće, brinula sam za staru sestruru, a kad je ona umrla, rado sam se vratila u Zajednicu.

Danas puno molite. Rekli ste jednom da molite cijeli dan! Što je za vas molitva i koje značenje ima u Vašem životu?

Za mene je molitva hvaliti Boga, pjevati Svevišnjemu, davati zadovoljštinu Presvetom Srcu Isusovu za svoje grijehu i grijehu cijelog svijeta. I još, molitvom znam da pripadam Bogu.

Uvijek ste voljeli, i još uvijek volite šalu, iznenadne dosjetke, glumu... Je li bilo dovoljno prostora u Vašem životu i u našim zajednicama za trenutke radosti, rekreacije?

Dovoljno prostora je bilo, ali ipak zajednički čas bi se uvijek našlo bar kako-tako i slatkoga smijeha nije falilo.

Koje biste događaje iz svoga života istaknuli kao veoma važne, značajne, zanimljive?

Nemam ništa istaknuti u mom životu, sve što je bilo, prošlo je. Vrijedno je samo to, ako nisam Boga vrijedala, a na žalost jesam, pa mi je žao.

Biste li voljeli da je u Vašem životu nešto bilo drugačije? Što biste promijenili, da možete?

Da, voljela bih da su neke stvari bile drugačije, a sada samo hvala Bogu. Dobro ste rekli "da možete". Nisam mogla neke stvari promijeniti, pa ni sada ne mogu, pa o tome ni ne razmišljam. Ostaje mi samo unaprijed nastojati da što savršenije vršim volju Božju.

Kako gledate na budućnost?

Na budućnost nema što mislit. Čekam samo vizu za nebeski Jeruzalem.

Što biste poručili sestrama?

Poručila bih sestrama riječi našega oca Franje: Ljubav nije ljubljena. Pa joj nastojmo svim silama iskazati ljubav!

Razgovarala s. Klara Šimunović

U Zadru, svibanj 2011.

Bogu hvala!

Nisam mislila da će doživjeti 90 godina, ali mi ih je ipak dragi Bog velikodušno podario. Zahvalna sam dragom Bogu na tom velikom daru!

Ovim putem zahvaljujem i svim sestrama koje su me se za moj rođendan, 22. lipnja, sjetile i iskazale mi svoje čestitke, telefonom, pismeno ili pak primjerenum darovima. Najtoplje se zahvaljujem sestrama moje zajednice u kojoj živim u Zadru u Arbanasima, na srdačnom čestitanju. Zahvaljujem predstojnici s. Bernardi koja se puno potrudila te lijepo uredila i "nakitila" oglasnu ploču čestitkom i mojom fotografijom s mojih 90 godina.

Rođendan mi je bio ispunjen, doživjela sam puno lijepih iznenađenja i utjehe. Najveća radost što mi je zajednica podarila toga dana jest sv. misa koju smo slavili u kućnoj kapeli, a koju je predvodio fra Miroslav Barun, gvardijan iz samostana Sv. Mihovila. Uveo nas je u slavlje sv. mise osvježujućim nagовором, na čemu mu od srca zahvaljujem. Poslije mise slijedio je blagoslovjeni zajednički doručak uz srdačan razgovor i smijeh. Imali smo i svečani ručak, kojega su nam uzveličali naši gosti, župnik don Tunjo Blažević i bolnički kapelan don Šime Zubović. Bilo je tu i darova, pjevanja i lijepog zajedništva.

U poslijepodnevnim satima, nakon odmora, razveselio nas je posjet s. Klare. Doček me nije razveselio samo zbog moga rođendana, nego i stoga što smo je željno očekivale kao novu

izabranu časnu majku, izabranu upravo iz naše zajednice. Dale smo oduška i zapjevale spontano stih našega veselja i radosti: "Blago narodu kome je Gospodin Bog! Blago zajednici iz koje je izabrana sestra za časnu majku!" Ponosne smo da smo to baš mi! Do molitve Večernje zadržale smo se u prelijepom zajedništvu. S nama je bila i s. Erika iz misija i s. Andrea iz Splita. I za večerom smo ostale malo duže u sestrinskom razgovoru. Naša kuvarica s. Rozarija (s. Berislava je bila na duhovim vježbama), puno se potrudila da za moj rođendan pripremi najbolja jela, na čemu joj puno zahvalujem.

Još jednom veliko hvala svima koji su uzveličali moj rođendan - mojih lijepih 90 godina!

Zahvalna s. Leopolda Kleva

HOĆEMO DUHOVNU OBNOVU

Stalno zapitkivanje djece na hodnicima škole i na ulici u Pagu: "Hoćemo li imati duhovnu obnovu?" i moje obećanje: "Hoćemo... hoćemo", trebalo je i ostvariti.

Ovaj put nisam planirala rad na jednom mjestu, već hod protkati s molitvom i razmišljanjem te izazvati djecu da sama u tome sudjeluju. Bogu hvala, to je i uspjelo.

Uputili smo se u Međugorje, 35 učenika sedmog razreda OŠ Jurja Dalmatinca. U autobusu je bilo pjesme, pitalica koliko poznajemo likove i mjesta u Bibliji. Živahno i zanimljivo bilo je odgovaranje na odabrana pitanja, kao i podjela prigodnih darova najboljima.

Osvrt na dva dana proživljena zajedno s molitvom u hodu zapisale su naizmjence dvije sudionice duhovne obnove, Martina Zubović i Barbara Vrban:

- Tri smo mjeseca neprestano ispitivali časnu o našem zajedničkom putovanju, tj. duhovnoj obnovi u Međugorju. Svakim danom sve se više bližio taj događaj i 18. lipnja rano ujutro krenuli smo! S molitvom smo započeli naše putovanje te se preporučili Svevišnjem i Blaženoj Djevici Mariji.

- Prije dolaska u Međugorje nekoliko smo puta stali. U Imotskom smo posjetili samostan sv. Franje, njihov crkveni muzej te Crveno i Modro jezero. Zatim smo se uputili prema svetištu na Širokom Brijegu gdje smo vidjeli slike brojnih svećenika koji su ondje ubijeni za vrijeme Drugog svjetskog rata.

- Malo po malo bližili smo se svome cilju. Uzbuđenje je raslo. Pri dolasku u Međugorje osjetili smo neki čudesan mir, a ubrzo smo shvatili da se na svakom koraku osjeti Božja prisutnost, to je osjećaj koji se teško može opisati riječima.

- Nakon što smo se svi smjestili u svoje sobe, krenuli smo prema brdu na kojem smo izmolili križni put. Od postaje do postaje postajali smo sve umorniji, ali naša nas je vjera poticala i budila želju u nama da dođemo do vrha. Bio je to križni put baš za nas tako da nitko nije ostao ravnodušan, jer je dodirivao našu svakidašnjicu. Časna, hvala vam!

- Nakon večere otišli smo na mjesto zbog kojeg je Međugorje tako posebno, mjesto Marijina ukazanja. U našim se srcima dogodilo nešto čudesno. Iako je to samo kip, Marijin pogled svima nam je pokazao koliko nas ljubi. Ona grobna tišina, polumrak a svjetla poput zvijezda osvjetljavale su brdo, tajanstvenost koja je u svima nama budila iste osjećaje, pokazivala joj je koliko i mi nju volimo i cijenimo. Kada su se naša srca ispunila tom božanskom ljepotom Marijina lika, spuštali smo se svatko sa svojim mislima, odlukama, sa suzom u oku za sve ono što nije bilo dobro, a našli smo se u tome.
- Sutradan smo proslavili euharistiju, vrhunac predanja, molitve ljubavi. Mnoštvo svijeta, a tolika tišina i sabranost. Koliko li se molitava, molbi i zahvala slilo u jednom trenutku na jednom mjestu?
- Krenuli smo u žensku komunu, gdje smo čuli tešku životnu priču mlade djevojke koja je vrlo rano ušla u svijet droge.
- Posjetili smo i Majčino selo, mjesto gdje svaki život ima šansu, tj. svako odbačeno ili napušteno dijete može dobiti barem djelić svakodnevnog obiteljskog života.
- Uživali smo i u prirodnim ljepotama vrta sv. Franje i etno sela.
- Po povratku u Hrvatsku posjetili smo svetište Gospe Sinjske i tvrđavu Klis. U Klisu nas je ugostila sestra od naše časne. S puno topline i ljubavi okrijepila je naše tijelo i pokazala nam da ljubav može činiti čuda. Hvala obitelji Mihovilović.
- Ispunjena srca vratili smo se kući i s osmijehom na licu zahvalili našoj časnoj Tamari što nam je pružila mogućnost odlaska na ovaku duhovnu obnovu. A i ona je sama rekla kako smo usprkos malim nestašlucima bili jako dobri i kako je i ona uživala s nama.
- Bogu i majci Mariji hvala za ova dva divna dana susreta i iskustva, a našoj časnoj što je pronašla vrijeme za nas i još jednom potvrdila koliko joj je stalo do nas i našeg duhovnog rasta.

Sabrala: s. Tamara Bota

NAŠI POKOJNICI

SESTRE NAŠE DRUŽBE

S. M. Venceslava Bošnjak, živjela 96 godina, u Družbi 73 godine
preminula 26. svibnja 2011. u Međugorju

S. M. Angela Krcmaric, živjela 83 godine, u Družbi 64 godine
preminula 10. lipnja 2011. u Lemontu

S. M. Alojzija Jerala, živjela 90 godina, u Družbi 63 godine
preminula 28. lipnja 2011. u Brezju

RODBINA SESTARA

Stjepan Malenica, otac s. Antonele, preminuo 10. svibnja 2011.

Pero Bralo, brat s. Radoslave, preminuo 19. svibnja 2011.

Marko Župić, brat s. Rozarije i s. Bernarde, preminuo 24. svibnja 2011.

Nediljko Bota, otac s. Tamare i brat s. Darije, preminuo 5. lipnja 2011.

† STIPE MALENICA

Stipe Malenica rođen je 1. siječnja 1936. u Ogorju od oca Jure i majke Pere rođ. Rađa. Preminuo je u Splitu 10. svibnja. Sahranjen je 11. svibnja 2011. na mjesnom groblju sv. Jure u Ogorju.

Drage sestre, u mojoj duši odzvanjaju riječi utjehe koje sam od vas primila pismeno i usmeno u trenucima rastanka od dragog mi oca. Teško je riječima izreći svu zahvalnost koju bih uputila svakoj pojedinoj. Znao je moj pokojni otac u šali govoriti: "Nije mi žao umrijeti, na sprovodu će mi biti puno časnih". Niste ga iznevjerile, bilo vas je mnogo s raznih strana naše zajednice. Hvala vam!

Moj je otac iskreno volio našu zajednicu, njegovu ljubav osjećala sam u trenucima odlazaka od kuće. Pozdravlјajući se sa mnom uvijek bi mi zadnje znao reći: "Pozdravi sve svoje, one su meni sve dobre". Osjetio je snagu vaše ljubavi, u koju je tako jako vjerovao, uz svoj bolesnički krevet u kući i u bolnici.

Hvala ti, draga s. Andrea, za svu ljubav i dobrotu kojom si ga obasipala. Njegov blagi osmjeh kad bi Te ugledao kako tiho dolaziš do njegova bolesničkog kreveta sve je govorio. Kad smo donosili odluku o njegovu smještanju u Dom na Lovret, tješile su nas njegove riječi koje je znao više puta materi reći: "Kad mi više ne budemo mogli sami, ići ćemo u Dom na Lovret". Nije on tada bio svjestan kako je teško dobiti mjesto u Domu.

Hvala Ti, draga s. Mirja, što si našla načina da nam olakšaš trenutke nemoći smještajući našeg oca. U Domu je sklopio svoje umorne oči nepunih šest dana nakon dolaska.

Zahvaljujući vašoj dobroti, drage sestre u Arbanasima, mogla sam biti uz oca u trenucima kad mu je moja prisutnost bila najpotrebnija.

Gospodin neka ga blago privine u svoje Božansko naručje. Njegovim odlaskom, vjerujem da je nebo bogatije mirom i tišinom koje je unio u nebeske prostore. Ponosni smo što smo ga imali, a njegova dobrota i tiki glas poručuje nam da budemo dobri i blagi jedni prema drugima.

Drage sestre, u svoje ime i u ime moje obitelji zahvaljujem vam za svaku iskazanu pažnju i podršku u trenucima boli. Preporučite mog dragog oca Gospodinu u svojim molitvama.

Vaša s. Antonela Malenica

† MARKO ŽUPIĆ

Dana 23. studenoga 1952. rođen je u Sinju kao deveto i najmlađe dijete u roditelja pok. Pave r. Medvid i Bože Župića. Sa svojom obitelji živio je u roditeljskoj kući na selu Radošić, Sinj. Široka srca i vedra duha u svoj obiteljski dom dočekivao je svoju djecu, braću, sestre, rodbinu, prijatelje i znance. Kod njega se uistinu doživljavalo i osjećalo gostoprimstvo srca.

Nakon blagdana Velike Gospe 2010. godine, pokucala je kušnja na vrata njegova ovozemaljskog života. S teškom bolešću hodio je hrabro kroz jesen, zimu i dio proljeća. U nadi za životom borio se, jer je želio živjeti.

U Velikom svetom tjednu 2011., po patnji i boli, Krist ga je uistinu suočlio sebi. Bio je to početak borbe, ali i potpunog predanja njegovoj volji. Sa svojim križem, vedra duha, gledao je prema vječnosti. U trenucima kušnje znao je govoriti: "Gotovo je, On me čeka. Želio sam živjeti, ali neka se vrši Božja volja. Ja sam već htio otići, ali vi me želite zadržati i vraćate me natrag. Ne tugujte, ne plačite. Neka sve bude kako treba, ostanite dostojanstveni. Svi ste vi oko mene moji anđeli, ja ću vas odozgor blagoslivljeni. Nemojte plakati, gore je lijepo."

Dana 24. svibnja Gospa - Pomoćnica kršćana pružila mu je svoju ruku i povela ga tamo gdje boli više nema.

Drage sestre, sretne smo da smo mogle u zadnjim danima ovozemnoga života biti uz našega dragog brata Marka. Zaista smo iskusile svjedočanstvo vjere koju je u sebi nosio do zadnjeg daha, pri punoj svijesti odlazeći s ove zemlje. Tuga u nama bila je prisutna, rastanak težak, ali ponos je rastao. A time i zahvalnost Bogu što nam je podario takvoga brata. Preselio se ispunjen vjerom u Boga, ljubavlju za bližnjega, s nadom u njegovu nagradu. Jednostavno, bio je čovjek koji je molio, radio, volio i pjevao. Za Gospodina je bilo dovoljno nepunih 59 godina njegovoga života ovdje na zemlji, da ga uvede u mjesto gdje boli više nema, da uživa blizinu onoga za koga je živio i radio.

Drage sestre, ispunjene puninom jednog dragog i plodnog života našega brata Marka, ovim putem od srca zahvaljujemo osobno i u ime naše obitelji za vašu blizinu i prisutnost u veličanstvenom ispraćaju na mjesnom groblju sv. Frane u Sinju. Hvala svima koje ste nam na bilo koji način izrazile svoju sućut osobno i u ime zajednica.

Posebnu zahvalnost izražavamo našoj sestrinskoj zajednici iz samostana u Zadru za njihove izraze sućuti i razumijevanje što smo mogli biti uz našega brata u njegovoj bolesti.

Za molitvu i sućut duboku zahvalnost iskazujemo braći franjevcima iz samostana Čudotvorne Gospe Sinjske kao i ostaloj braći iz drugih samostana.

Na veličanstvenom ispraćaju, dana 25. svibnja, među nama lebdjela je dobrota jednog života za nebo, a na krilima anđela vinula se pjesma i molitva za njegovu dušu.

Na kraju možemo reći da je nas i sve vas volio. Neka ga Gospodin nagradi za svako dobro. Neka ga uvede u svoje kraljevstvo i daruje mu svoj vječni mir na nebesima.

Još jednom hvala vam svima u ime obitelji i naše osobno.

Vaše s. Rozarija i s. Bernarda Župić

† NEDILJKO BOTA

U Gospinu mjesecu, 5. svibnja ove godine, svoju je dušu milosrdnom Ocu predao praktični vjernik Nediljko Bota. Smrt ga je zadesila u KBC-u Split gdje je pažen od medicinskog osoblja i svoje brojne obitelji strpljivo podnosio tešku bolest predavši se potpuno Božjem milosrđu.

Nediljko se rodio 12. travnja 1931. u Prugovu, krševitom mjestu nedaleko Splita, koje je Crkvi i Domovini podarilo brojna svećenička i redovnička zvanja, mnoge intelektualce i sportaše, veliki broj izvrsnih meštara različitih zanimanja. Nediljko je rođen u mnogobrojnoj obitelji od Ivana i Ane rođene Jurić koji su kao dar Božji primili svoje šestero djece.

Njihova je kuća bila dom molitve i rada, međusobna poštivanja i uvažavanja što je dobri Bog nagradio s dva duhovna zvanja: sin Stanko postao je svećenik franjevac fra Silvestar, a kći Ivka redovnica - franjevka s. Darija.

Iznikavši iz takve obitelji Nediljko je vrlo rano prihvatio težinu i odgovornost života. Oženio je mještanku Ivku rođenu Bezina, a njihovu ljubav Bog je blagoslovio sa sedmoro djece: četiri sina i tri kćeri. Ivka i Nediljko odgojili su ih marom i ljubavlju. I njihova obitelj doživjela je posebno Božji zahvat kada se njihova kći Ana odlučila za duhovno zvanje i postala franjevka s. Tamara.

Ako bismo ukratko ocrtali ljudski profil pokojnog Nediljka, rekli bismo da ga je odredila ljubav prema Crkvi, Domovini i obitelji. Svoje opredjeljenje i osjećaje manje je iskazivao

riječima a više silnom marljivošću. Imao je zlatne ruke i razumio se u mnoge poslove. Posebno rado svoj je trud poklanjao radu u crkvama i samostanima.

Nediljko je bio praktični vjernik. Kad god mu je zdravlje dopuštalo, nije propuštao nedjeljno misno slavlje. Ni kiša, ni led, ni vrućina nisu bili zapreka da propješači nekoliko kilometara kako bi se susreo s Gospodinom u žrtvi svete mise. Nediljko je vrlo teško podnio ranu smrt voljene supruge Ivke s kojom je mnogo godina proveo u sretnom braku. Njezina je smrt ostala do kraja života otvorena rana u njegovu srcu.

Nediljko je pokopan u rodnom Prugovu na groblju sv. Ante kojega je on, kao i svi Prugovljani, posebno štovao. Uz veliki broj mještana, rodbine i prijatelja njegove djece, sprovodu je bio nazočan veliki broj svećenika i časnih sestara, koji su pjesmom i molitvom njegovo tijelo ispratili na ovozemaljski počinak, a dušu preporučili Vječnoj ljubavi u koju je Nediljko duboko vjerovao i bio joj predan u svim životnim situacijama. Sprovodne obrede i misu zadušnicu predvodio je prugovački župnik fra Miro Modrić, a školske sestre franjevke skladnim su pjevanjem pridonijele da se ozračje neba osjetilo i u župskoj prugovačkoj crkvi sv. Ante.

A tebi dragi Nediljko, hvala za sve dobro koje si u svom životnom hodu učinio za dobrobit svoje obitelji, Crkve i Domovine. Dobri Bog neka ti udjeli vječni mir.

Prof. Jure Jurić

Zahvala

Bog je obećao da nikad neće dopustiti da nas snađe kušnja jača od snage koju će nam On dati da je nadvladamo. Kušnja pročišćuje...

Drage sestre, želim se zahvaliti svakoj osobno za suoštećanje sa mnom, s mojim sestrama, braćom, s. Darijom, u trenutku prijelaza našeg dragog oca i brata iz vremenitoga života u vječnost.

Hvala od srca svakoj sestri koja je znala pronaći vrijeme i posjetiti mog oca dok je bio prikovan uz bolnički krevet. Hvala i braći svećenicima koji su ga došli ispratiti na vječni počinak.

Drage sestre, u vaše molitve preporučujem dušu svog oca, jer spasonosno je moliti za pokojne. Neka svaku od vas prati Božji blagoslov.

Vaša zahvalna s. Tamara i s. Darija Bota